

Standaard

Gedomesticeerde Afrikaanse- en Aziatische prachtvinken

- **Zilverbek.**
- **Loodbek.**
- **Parelhalsamadine.**
- **Rijstvogel.**
- **Timor rijstvogel.**
- **Bandvink.**

Uitgave 2007

Inhoudsopgave:	blz.	2-3.
Voorwoord 1995 :	blz.	4.
Voorwoord herziening 2001:	blz.	4.
Voorwoord herziene uitgave van 2007:	blz.	4.
Zilverbek:		
Algemeen:	blz.	5.
Ondersoorten:	blz.	6.
Erfelijkheid en veerstructuur:	blz.	6.
Fysieke standaard:	blz.	7.
Tekeningspatroon:	blz.	7.
Kleurstandaard:		
wildkleur, bruin, bleekrug, ino, pastel en opaal:	blz.	8-9.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	10-11.
Kleurstandaard:		
donkerbuik, donkerbuik bruin, donkerbuik bleekrug, ino bruin, bruin opaal en geelstaart ino:	blz.	12-13.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	14.
Loodbek:		
Algemeen:	blz.	15.
Ondersoorten:	blz.	16.
Erfelijkheid en veerstructuur:	blz.	16.
Fysieke standaard:	blz.	17.
Tekeningspatroon:	blz.	17.
Kleurstandaard:		
wildkleur, bruin, donkerstuit, creme- ino, pastel, opaal en grijs:	blz.	18-19.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	20.
Kleurstandaard:		
donkerbuik, donkerbuik bruin, bruin opaal, geelstaart opaal, geelstaart ino en donkerstuit opaal:	blz.	21-22.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	23.
Parelhalsamadine:		
Algemeen:	blz.	24.
Ondersoorten:	blz.	24.
Erfelijkheid en veerstructuur:	blz.	24.
Fysieke standaard:	blz.	25.
Tekeningspatroon:	blz.	25.
Kleurstandaard:		
wildkleur, roodbruin, grijs en roodgrijs:	blz.	26.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	27.
Rijstvogel:		
Algemeen:	blz.	28.
Ondersoorten:	blz.	28.
Erfelijkheid en veerstructuur:	blz.	29-32.
Fysieke standaard:	blz.	33.
Tekeningspatroon:	blz.	34.
Kleurstandaard:		
wildkleur, roodbruin, mokkabruin, pastel wildkleur, opaal wildkleur, topaas wildkleur:	blz.	35.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	36-37.
Kleurstandaard:		
pastel mokkabruin, opaal mokkabruin, opaal pastel, opaal pastel mokkabruin, wit, bont wildkleur:	blz.	38.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	39-40.
Kleurstandaard:		
pastel topaas, mokkabruin topaas, opaal topaas en pastel mokkabruin topaas:	blz.	41.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	42-43.
Timor Rijstvogel:		
Algemeen:	blz.	44.
Ondersoorten:	blz.	44.
Erfelijkheid en veerstructuur:	blz.	44.
Fysieke standaard:	blz.	44.
Tekeningspatroon:	blz.	45.
Kleurstandaard:		
wildkleur:	blz.	45.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	45.

Bandvink:

Algemeen:	blz.	46.
Ondersoorten:	blz.	46.
Erfelijkheid en veerstructuur:	blz.	46.
Fysieke standaard:	blz.	47.
Tekeningspatroon:	blz.	47.
Kleurstandaard:		
wildkleur, bruin, grijs, ino, opaal, pastel:	blz.	48-49.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	50.
Kleurstandaard:		
geelband wildkleur, geelband bruin, geelband grijs, geelband ino, geelband opaal en geelb. pastel:	blz.	51.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	52.
Kleurstandaard West-Afrikaanse bandvink of Alexanderbandvink:		
wildkleur:	blz.	53.
Keurtechnische aanwijzingen:	blz.	53.

VOORWOORD.

In 1974 werd een zeer beknopte standaard zilver- en loodbekken uitgegeven, in 1982 gevolgd door de standaard rijstvogels. Begin negentiger jaren ontstaat de behoefte aan een aanpassing van de oude en inmiddels niet meer verkrijgbare standaard zilver- en loodbekken. Het ontstaan van diverse mutaties brengt de kweek van deze soorten in een versnelling. Afwijkingen in formaat, kleur en tekening vragen om een handleiding inzake de kweek en het keuren. Dezelfde ontwikkeling, welke wordt waargenomen bij de zilver- en loodbekken, doet zich ook voor bij de rijstvogels. Voorjaar 1993 wordt dan besloten een compleet vernieuwde standaard Lonchura's uit te geven. In deze standaard zullen alle Lonchura soorten alsmede de nauw aan de Lonchura's verwante soorten worden opgenomen.

Drie keurmeesters Tropische vogels van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers vormen de werkgroep "Lonchura's". Deze werkgroep heeft na veel onderzoek, bezoeken aan kwekers en het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden de standaard voor de Lonchura's opgesteld. Voor de soorten als zilverbek, loodbek en rijstvogel is het verregaande domesticatie proces reden geweest tot het beschrijven van vederstructuur en vererving. Het losbladige systeem van deze standaard heeft geleid tot een hoofdstukmatige opzet. Het gevolg van deze opzet is dat ontwikkelingen welke in de komende jaren op gang komen niet hoeven te leiden tot een volledig nieuwe standaard maar per hoofdstuk aangevuld kunnen worden.

De hoofdstukken zijn achtereenvolgens:

- Ekstertjes
- Bronzemannen
- Muskaatvinken
- Nonnen en rietvinken
- Zilver- en loodbekken incl. parelhalsamadine
- Rijstvogels incl. Timor rijstvogel

Op deze plaats is het goed kwekers en deskundigen in zowel binnen- als buitenland, alsmede de "Werkgroep Lonchura's" te danken voor hun spontane hulp. Het beschikbaar stellen van kweekgegevens, kennis en materiaal voor veeonderzoek heeft in grote mate bijgedragen tot het ontstaan van deze volledig vernieuwde Standaard Lonchura. Van grote waarde was ook de mogelijkheid welke werd geboden door het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie in Leiden. Het onderzoek van Lonchura balgen leverde veel nieuwe gegevens. Deze nieuwe standaard Lonchura vervangt alle standaardpublicaties van bovengenoemde soorten van eerdere datum.

Bergen op Zoom, januari 1995

De Technische Commissie Tropische Vogels en Parkieten.

(Relevante delen uit het voorwoord van de standaard voor de lonchura's)

VOORWOORD BIJ DE HERZIENING 2001:

Nadat in 1995 de standaard Lonchura, waarin in aparte hoofdstukken de eisen voor de zilver- en loodbekken, de parelhalsamadines en de rijstvogels waren opgenomen, is uitgebracht heeft de ontwikkeling van zilver- en loodbekken en de rijstvogels een vlucht genomen. Deze soorten kennen inmiddels een verregaande vorm van domesticatie. Nieuwe mutaties en ontwikkelde mutatiecombinaties vragen een aanpassing in de standaard. Om de standaard hanteerbaar te houden is er voor gekozen om de standaard Lonchura op te splitsen in een standaard Lonchura en een standaard rijstvogels, zilver- en loodbekken en parelhalsamadines. De standaard Lonchura behandelt de ekstertjes, bronzemannetjes, nonnen en rietvinken zoals opgenomen in de uitgave van 1995. De standaard rijstvogels, zilver- en loodbekken behandelt deze vogels alsmede de parelhalsamadine.

Een en ander is tot stand gekomen in nauwe samenwerking kwekers en keurmeesters van deze vogels, alsmede de werkgroep Lonchura's, waarvoor hartelijk dank. Zoals iedere standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem. De eerstvolgende uitbreiding van deze standaard zal niet lang op zich laten wachten, immers er wordt momenteel experimenteel gekweekt met de agaat rijstvogel, de opaal loodbek en de grijze zilverbek. Tenslotte spreekt de het bestuur van de KMV-TP de hoop uit, dat deze herzieningen in de bestaande standaard stimulerend mogen werken op de ontwikkelingen van deze interessante groep vogels.

Bergen op Zoom, augustus 2001.

Het bestuur van de KMV

Tropische vogels en Parkieten van de N.B.v.V.

VOORWOORD BIJ DE VOLLEDIG HERZIENE UITGAVE 2007:

Amper 6 jaar na het verschijnen van de standaard uitgave 2001 blijkt de kweek van de zilverbekken en loodbekken alsmede de rijstvogel zich zeer snel te ontwikkelen. Deze ontwikkeling maakt een herziening van de standaard van 2001 noodzakelijk. Naast boven genoemde soorten is ook de domesticatie van de bandvink niet stil blijven staan. Het bestuur van de Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten heeft dan ook besloten om een nieuwe standaard uit te brengen onder de naam "Gedomesticeerde Afrikaanse- en Aziatische prachtvinken". Deze nieuwe standaard biedt de mogelijkheid om ontwikkelingen van deze groep prachtvinken in de toekomst een plaats te geven.

Het bestuur van de Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten wil op deze plaats de keurmeesters en liefhebbers, die ondersteuning hebben gegeven bij schrijven van deze nieuwe standaard, hartelijk danken. Tevens wordt de hoop uitgesproken dat deze standaard de komende jaren een leidraad mag zijn voor kwekers en keurmeesters.

Nijmegen, juli 2007.

Het bestuur van de KMV

Tropische vogels en Parkieten van de N.B.v.V.

Zilverbek, (*Euodice catans domestica*).

Algemeen:

Wetenschappelijk	<i>Euodice catans domestica</i> .
Duits:	Silberschnäbelchen.
Engels:	African Silverbill.
Frans:	Bec d'argent.
Deens:	Sølvnaeb
Italiaans:	Becco d'argento.

Bij aanvulling van de zilverbekken.

De ontwikkelingen, welke de kweek van de zilverbek de laatste 10 jaar heeft ondergaan verantwoordt een herziene uitgave. Deze verandering betreft een aanpassing in kleur- en tekeningsstandaard van de zilver- en loodbek. Gezien het feit, dat de loodbek een vogel is, welke veel minder phaeomelanine bezit dan de zilverbek wil dit zeggen, dat de kleurslagen van de loodbek, welke in het bezit zijn van de bruin- en / of donkerbuik factor minder warm zijn dan dezelfde kleurslagen bij de zilverbek.

Daarnaast is bij de loodbek de opaal mutatie ontstaan en bij de zilverbek een grijs mutatie. Hoewel het nu nog te vroeg is om te komen tot een kleurstandaard, wordt het ontstaan van deze mutaties nu reeds aangeduid.

Bergen op Zoom, zomer 2001.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten. van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Bij volledige herziene standaard van de zilverbekken.

Amper 6 jaar na het verschijnen van herziene versie 2001 is het inmiddels zeker verantwoord deze versie opnieuw te herzien. De domesticatie is verder gegaan. Inmiddels is door transmutatie van de opaalmutatie van de loodbek deze duidelijk vastgelegd in de zilverbek. Ook ziet men tegenwoordig regelmatig vogels, waarbij het rode carotenoïde in de staart is vervangen door geel carotenoïde. Tenslotte is 2005 in een wildvang partij de bleekrug zilverbek aangetroffen, dit is een zeer goed herkenbare mutatie, die de komende jaren regelmatig op de tentoonstelling te zien zal zijn. Tenslotte geldt ook voor de standaard van de zilverbek dat deze in deze versie is uitgevoerd in de inmiddels gekende matrix matrix lay-out

De zilverbek heeft, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek zowel negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden dat binnen het keursysteem de zilver- en loodbek vogels zijn, welke in deze standaard, "Gedomesticeerde Afrikaanse en Aziatisch prachtvinken", met recht als cultuurvogels mogen worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soorten is als gevolg van de domesticatie ook een aantal kleurmutaties ontstaan.

Nijmegen, zomer 2007.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten. van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Ondersoorten:

Bij de zilverbekken, euodice cantans valt het op dat er meerdere rassen bestaan, t.w.:

A: Euodice c. cantans.

B: Euodice c. orientalis.

De eerste helft van de vorige eeuw werden ook nog herkend:

C: Euodice c. inornata.

D: Euodice c. meridionalis.

E.c.inornata: Is alleen wat bruiner van algemene kleur dan E.c.cantans en komen van het gebied rond de Nijl.

E.c.meridionalis: Is alleen wat grauer van kleur dan E.c.orientalis en komen van het gebied rond Tanzania en

Kenia. Het verschil tussen E.c.cantans en E.c.orientalis is dat E.c.cantans slechts gering herkenbare tekening op de

flanken heeft en E.c.orientalis een duidelijke flanktekening. E.c.cantans: Is minder bruin als E.c.orientalis terwijl de

buikzijde lichter is bij E.c.orientalis. Dit wil zeggen dat elke ondersoort zeker flanktekening heeft, dit is een gegeven

waar binnen deze standaard niet aan voorbij zal worden gegaan.

Erfelijkheid en veerstructuur:

De vederstructuur van de zilver- en loodbek is niet diepgaand onderzocht. Door een theoretische benadering van de mutaties en de analogie met de andere lonchurasoorten is de volgende indeling tot stand gekomen. De bevedering van de zilver- en loodbekken zijn in te delen in vier groepen veervelden.

- a) De beperkt met phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De buik (van de zilverbek).
- b) De hoofdzakelijk met phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De kop.
 - * De borst.
 - * De flanken.
 - * Het rug- en vleugeldek.
- c) De met eu- en phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De staart- en vleugelpennen en de stuit van de zilverbek.
- d) In veervelden aanwezige rood carotenoïde.
 - * De stuit bevedering van de zilverbek.
 - * De staartpennen van de loodbek.
- e) Met eumelanine gevulde hoorndelen.

Voor een diepgaande bijschrijving de verschillende mutaties bij de zilverbek wordt naar de mutatie standaard prachtvinken verwezen. Bij de zilverbek worden de volgende mutaties herkend.

Bruin: Met als oorspronkelijk kweker de heer Kraan uit Hazerswoude.

Donkerbuik: De oorsprong is niet te herleiden.

Pastel; De mutatie is in 1982, in de omgeving van Arnhem, bij de heer Balk ontstaan en verder door de heer Lenting uit Arnhem vastgelegd en ontwikkeld.

Ino: In 1993 is bij de heer Van Hoek uit Mookhoek een nagenoeg witte gekleurde vogel geboren uit een koppel wildkleur zilverbekken. Deze vogel bleek in nakweek de inomutaite te vertegenwoordigen.

Opaal: De opaal mutatie is begin negentiger jaren in een stam loodbekken ontstaan bij de heer H. Versteeg uit Driemond. Door de heer Pieter v.d. Hooven uit Zwolle is door middel van hybridekweek de mutatie overgebracht naar de zilverbek.

Grijs: Door de Heer G. Möller uit Amsterdam werd in 2000 een zilverbek, welke in kleur afwijkt in een dierenspecialzaak aangetroffen. De vogel blijkt bij nadere bestudering een donkerbuik man te zijn. Bij deze vogel is sprake van een volledige phaeomelanine reductie. Door de kweker werd na overleg met diverse andere mensen voorlopig voor de naam grijs gekozen. Het voortbestaan van deze stam lijkt echter mislukt.

Geelstaart: Door de heer Pieter v.d. Hooven uit Zwolle werd in een ino stam de geel(staart) mutatie ontdekt in het begin van de 21ste eeuw.

Bleekrug: Deze agaat mutatie is door de heer Berend Bosch uit Nijmegen in 2005 aangetroffen in een wildvang zending. Ook deze mutatie is inmiddels vastgelegd.

Fysieke standaard:

Formaat:

Het ideale gedomesticeerde zilverbek moet een forse indruk maken en moet minimaal 11,5 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

De zilverbek moet een relatief forse indruk maken, welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de zilverbekken niet de indruk mogen maken slank te zijn. De onderlinge lichaamsverhoudingen van de zilverbek dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te vormen zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staartpennen zijn van buiten naar binnen steeds iets langer, terwijl de twee middelste staartpennen puntig verlengd zijn, waardoor een tapse staartvorm ontstaat.

Houding:

De zilverbek dient rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Voor de zilverbek, welke als soort relatief weinig foutbronnen heeft, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer de zilverbek niet in goede conditie verkeert, komt deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achter is gericht. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

2,5 mm.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij de zilverbek strak en aaneengesloten gedragen te worden, zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de zilverbek onrustig worden en met name de vederstructuur van de staart beschadigen.

Tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de gedomesticeerde wildkleur zilverbek zijn:

- **Hamertekening bovenschedel en nek:** De bovenschedel en de nek zijn beigebruin, deze veren hebben een donkerbruine veerkern, waardoor een gehamerd uiterlijk ontstaat. Deze hamertekening moet prominent aanwezig zijn.
- **Schubtekening rug- en vleugeldek:** De veren van het rug- en vleugeldek hebben iets donkerder bruine uiteinden met lichtere veerzoom. Op het rug- en vleugeldek ontstaat hierdoor een minimale, doch duidelijk waarneembare schubtekening.
- **Armpentekening:** De armpennen hebben donkere bruine dwarsbanden. Het uiteinde van de drie binnenste armpennen hebben een crèmekleurig punt, welke prominent aanwezig dient te zijn.
- **Flanktekening:** Op de crème flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken beigebruine dwars tekening aanwezig, welke dezelfde kleur heeft dan de borst. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp, zonder uitlopers.

Kleurstandaard:

Zilverbek:

Kleurslag:	Wildkleur man en pop:	Bruin man en pop:	Bleekrug man en pop:	Ino man en pop:	Pastel man en pop:	Opaal man en pop:	Grijs man en pop:
Kleur:			Keuraanwijzing:		Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Boven schedel en nek.	Beigebruin.	Zacht bruin.	Crèmebeige.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Donker warm crème.	Lichtgrijs.	Licht muisgrijs.
Wangen en keel.	Beigebruin, zo warm en egaal mogelijk van kleur.	Zacht beigebruin, zo warm en egaal mogelijk van kleur.	Crèmebeige, zo egaal mogelijk van kleur.	Wit.	Crème, zo egaal mogelijk van kleur.	Wangen lichtgrijs. De keel zeer licht crème.	Licht muisgrijs.
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Overgaand vanuit de nek in bruin, met een grijze waas.	Zacht beigebruin, zo warm en egaal mogelijk van kleur.	Crèmebeige, zo egaal mogelijk van kleur.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Crème, zo egaal mogelijk van kleur.	Zeer lichtgrijze waas in contrast met de nek en schedel	Zeer lichtmuis grijs.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartbruin van kleur.	Zo diep mogelijk mat donkerbruin.	Zo donker mogelijk koud bruin van kleur.	Wit. De buitenste pennen hebben een minimale crème waas.	Lichtbruin.	Zo egaal mogelijk grijs.	Zo donker mogelijk zwartgrijs van kleur.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk donkerbruin.	Zo donker mogelijk koud zwartbruin van kleur.	Wit, met een duidelijk rode waas.	Lichtbruin, met een rode waas.	Grijs, een rode waas is toegestaan.	Zo donker mogelijk zwartgrijs van kleur.
Staart.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk donker bruin.	Zo donker mogelijk koud zwartbruin van kleur.	Wit, met een duidelijk rode waas.	Lichtbruin, met aan de basis van de buitenste staartpennen een rode waas.	Grijs, een rode waas is toegestaan.	Zo donker mogelijk zwartgrijs van kleur.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, zo warm en egaal mogelijk beigebruin.	De borst is gelijk aan de keel, zo egaal mogelijk zacht bruin.	De borst is gelijk aan de keel, zo egaal mogelijk crèmebeige.	Wit.	De borst is gelijk aan de keel, zo egaal crème mogelijk maar toont een witte waas.	Lichtcrème, met een minimale grijze waas.	Zeer licht.muisgrijs.
Buik , anaalstreek en onderstaartdekveren.	Crème, de overgang beigebruine borst naar crème buik is regelmatig en scherp.	Crème, de overgang beigebruine borst naar crème buik is regelmatig en scherp.	Wit.	Wit.	Wit,	Wit.	Wit.
Flanken.	Crème.	Crème.	Crèmebeige.	Wit.	Zo egaal crème mogelijk, toont een witte waas.	Zeer lichtcrème, met een grijze waas.	Wit.
Poten en nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Beigebruin, met blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Beige, zonder blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de schedel.	Beigebruin, iets lichter dan de wildkleur met blauwe waas,overeenkomstig de kleurdiepte van de	Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de schedel.	Beigegrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Beigebruin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Beigebruin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

			bovenschedel.				
Ogen/Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Rood, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een licht grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Bruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.
Tekeningskleur:							
Hamertekening kop en nek.	Donkerbruin.	Lichtbruin.	Donker crèmebeige bruin.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Beigegrijs.	Muisgrijs.
Subtekening rug- en vleugeldek.	Licht beigebruine veerzoom met iets donkerder bruine veertoppen.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Licht beigegrijze veerzoom met iets donkerder beige grijze veertoppen.	Muisgrijze veerzoom, met iets donkerder muis grijze veertoppen.
Armpentekening.	Donkere bruine dwars tekening met crèmekleurige veerpunt.	Toont geen dwars tekening. De toppen zijn crèmekleurig.	Toont geen dwars tekening. De toppen zijn crèmekleurig.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Donkere muisgrijze dwars tekening met zeer licht muis grijze veerpunt.
Flanktekening.	Beigebruin, zo donker mogelijk van kleur.	Zacht bruin, zo donker en egaal mogelijk van kleur.	Donkercrème beige bruin.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Licht beigegrijs.	Zeer licht beigegrijs.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van zwartbruine vleugelbocht naar het bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van donkerbruine vleugelbocht naar het zacht bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen	De overgang van de zo donker mogelijke koud zwartbruine vleugelbocht naar het crèmebeige rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	Ontbreekt .	De overgang van licht bruine vleugelbocht naar het warm crème rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de beigegrijze vleugelbocht naar het zeer lichtcrème grijs bewaasde rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de zwartgrijze vleugelbocht naar het zeer licht muisgrijze rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	Ontbreekt.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Keurtechnische aanwijzingen: Zilverbek

Wildkleur:	<p>Over de gehele flank dient de kleur van de tekening egaal beigebruin te zijn. Regelmatig komt het voor, dat deze tekening een grijze tint toont in met name ter hoogte van de broek en het bovenste deel van de flanken. Dit is een duidelijke tekeningsfout en dient al naar gelang de ernst van de fout bestraft te worden. Een tweede tekeningsfout is het vervagen van de regelmatige flanktekening ter hoogte van de vleugelbocht. Er ontstaat een vlekkerige tekening, welke al naar gelang de ernst van de fout, bestraft dient te worden. Op de borst komt vlak onder de ondersnavel vaak een schubachtige tekening voor. De voorkeur gaat echter uit naar een zo egaal mogelijke borstkleur. De kleurdiepte van de snavel dient overeen te komen met de kleurintensiteit van de kop. Veelvuldig komen roze gekleurde snavels voor, dit is een kleurfout en dient als zodanig bestraft te worden.</p> <p>Ook dient gelet te worden op erg blauwe- en erg donkere snavels, wat eveneens een kleurfout is en als zodanig ook bestraft dient te worden. Jonge vogels, welke nog niet volledig op kleur zijn, tonen vaak weinig tekening in de flank, een vlekkerig rugdek en onvoldoende doorgekleurde vleugelpennen. Soms treft men vogels aan, welke wel een diepe flanktekening tonen, maar waarbij de ondergrondkleur van de flank donkerder is als de gewenste crème kleur. Deze vogels zijn vaak split voor de donkerbuikmutatie. Deze ondergrondkleur is niet gewenst en dient als kleurfout bestraft te worden.</p>
Bruin:	<p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te houden met feit dat, door de nog niet veelvuldig voorkomende kweek, veel bruine zilverbekken een erg egaal gekleurd uiterlijk tonen. De tekening op de kop, het rug- en vleugeldek en flanken wordt minimaal of zelfs geheel niet getoond. Hoewel nog enige clementie getoond kan worden, moet er tijdens de keuring duidelijk op gewezen worden, dat ook de bruine kleurslag alle tekeningselementen dient te tonen. Veelvuldig worden bruine zilverbekken ter keuring aangeboden met te weinig kleurdiepte. Bleke (isabel kleurige) exemplaren dienen bij kleur gestraft te worden.</p>
Bleekrug:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De bleekrugmutatie bij de zilverbek bevindt zich nog in experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat de bleekrugmutatie het phaeomelanine substantieel verhindert tot uiting te komen. Het is van belang de verschillende kleurnuances tussen donkere en lichte veervelden zo optimaal mogelijk te houden.</p>
Ino:	<p>De crème-ino kleurslag is een in 1993 voor het eerst opgetreden mutatie. Deze kweek verkeert momenteel nog beperkt in de experimentele fase. De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog verder bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring is het goed op te letten op een zo egaal mogelijk gekleurd rugdek. Een vlekkerig dek zal gestraft dienen te worden. De wildvorm, waar ino ingekweekt is, is een nagenoeg witte vogel. De combinatie met bruin (waar een crossing-over voor nodig zal zijn) toont ons de gebruikelijk crème-ino kleur, zoals verder onder de bruin ino is beschreven. Zoals bij alle crème-ino's is deze kleurslag in het bezit van alle tekeningsonderdelen. Tijdens de keuring dient hier dan ook op gewezen te worden. Het tonen van flanktekening is een voorwaarde, hoewel vooralsnog enige clementie op zijn plaats is.</p>
Pastel:	<p>De pastel kleurslag is een middels hybridekweek met de pastel loodbek ingekweekte mutatie. Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase. De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat kenmerken van de hybridekweek achterwege blijven. Zijn deze toch aanwezig, dan dient hier, al naar gelang de ernst van de fout, voor gestraft te worden.</p>
Donkerbuik:	<p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met feit dat de donkerbuikmutatie een melanine concentratie verhoging in de buik toont, welke zo optimaal mogelijk getoond dient te worden. Dit wil zeggen dat de buik zo diep mogelijk zwartbruin van kleur dient te zijn. Een minder diepe buikkleur of zelfs het tonen van een minimale grijze waas is fout. De overgang van de zwartbruine buik naar de warm donker beigebruine borstkleur dient strak te zijn, een geleidelijke overgang is fout. In de flanken zal de pigmenttoename aan het uiteinde van de veren vaak niet optimaal zijn. Het niet volledig doorgekleurd zijn heeft tot gevolg, dat het lijkt of de flanken een heel fijne flanktekening tonen. Vooralsnog kan hier enige clementie getoond worden. De voorkeur gaat echter uit naar een egaal gekleurde flank.</p>
Opaal:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De opaal mutatie bij de zilverbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium.</p>

	<p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat de opaalmutatie een transmutatie vanuit de loodbek betreft. De soorteigenschappen dienen dan ook zo optimaal mogelijk getoond te worden. Dit wil zeggen, dat de wang en borst goed doorgekleurd moeten zijn. Verder is het van belang, dat de grijze kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn.</p>
Grijs:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. Momenteel lijkt de mutatie verloren, maar hoogst waarschijnlijk zijn er nog onbekende splitten aanwezig. Het moet een kwestie van tijd zijn, dat deze mutatie de kop weer opsteekt.</p> <p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat de grijsmutatie al het phaeomelanine verhindert tot uiting te komen. Het is van belang, dat de grijze kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn.</p>

Zilverbek

Kleurslag:	Donkerbruin, man en pop:	Donkerbruin bruin, man en pop:	Donkerbruin bleekrug, man en pop:	Ino bruin, man en pop:	Bruin opaal, man en pop:	Geelstaart ino, man en pop:
Kleur:	Keuraanwijzing:			Keuraanwijzing:		
Bovenschedel en nek.	Bruin.	Zacht bruin, zo warm en egaal mogelijk.	Donker warm beige.	Warm crème, zo egaal mogelijk van kleur.	Lichtbeige.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.
Wangen en keel.	Donker beigebruin, zo warm en egaal mogelijk.	Zacht bruin, zo warm en egaal mogelijk.	Donker warm beige, zo egaal mogelijk van kleur	Crème-wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Wangen lichtbeige. De keel zeer licht crème.	Wit.
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Bruin, zonder grijze waas.	Zacht bruin, zo warm en egaal mogelijk.	Donker warm beige, zo egaal mogelijk van kleur.	Warm crème, zo egaal mogelijk van kleur.	Zeer lichtbeige waas in contrast met de nek en schedel.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk mat donkerbruin.	Zo donker mogelijk zwartbruin van kleur.	Zo diep en warm mogelijk crème.	Zo egaal mogelijk beige.	Wit. De buitenste pennen hebben een minimale crème waas.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk donkerbruin.	Zo donker mogelijk zwartbruin van kleur.	Zo diep en warm mogelijk crème, met een duidelijke rode waas.	Beige een rode waas is toegestaan.	Wit, met een duidelijk gele waas.
Staart.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk donkerbruin.	Zo donker mogelijk zwartbruin van kleur.	Zo diep en warm mogelijke crème, met aan de basis van de buitenste staartpennen met een duidelijk rode waas.	Beige een rode waas is toegestaan.	Wit, met een duidelijk gele waas.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, warm donker beige bruin.	De borst is gelijk aan de keel, zacht bruin zo egaal en warm mogelijk.	De borst is gelijk aan de keel, zo egaal mogelijk donker warm beige.	De borst is gelijk aan de keel crème wit.	Lichtcrème.	Wit.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk mat donkerbruin.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Wit.	Wit.	Wit.
Flanken.	Zo egaal mogelijk warm donker beigebruin.	Zo egaal mogelijk warm zacht bruin.	Donker warm beige.	Wit.	Zeer lichtcrème.	Wit.
Poten en nagels.	Hoornkleurig, een donkerder kleur is toegestaan.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Donker beigebruin, met blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Donkerbeige, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Beigebruin, iets lichter dan de wildkleur, met blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de schedel.	Beigebruin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de schedel.
Ogen/Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Helder rood, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een licht beige blauwe rand van washuid aanwezig.	Rood, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een licht grijsblauwe rand van washuid aanwezig.

Tekeningkleur:						
Hamertekening kop en nek.	Donkerbruin.	Ontbreekt.	Donker warm beigebruin.	Ontbreekt.	Beige.	Ontbreekt.
Schubtekening rug- en vleugeldek.	Donkerbruine uiteinden.	Ontbreekt.	Donker beigebruin.	Ontbreekt.	Lichtbeige veerzoom met iets donkerder beige veertoppen.	Ontbreekt.
Armpentekening.	Donkerbruine dwars banden.	Ontbreekt.	Donker beigebruine dwars tekening. De toppen zijn crèmekleurig.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Flanktekening.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Crème.	Lichtbeige.	Ontbreekt.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang tussen zwartbruine vleugelbocht naar het bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang tussen donkerbruine vleugelbocht naar het zacht bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de zo donker mogelijke zwartbruine vleugelbocht naar het warm beige rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van crème vleugelbocht naar het warm crème rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de beige vleugelbocht naar het zeer lichtcrème beige bewaasde rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	Ontbreekt .
Afscheiding buik.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugel boeg naar vleugelbocht en flanken, naar de buik dient regelmatig en scherp te zijn.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugel boeg naar vleugelbocht en flanken, naar de buik dient regelmatig en scherp te zijn.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugel boeg naar vleugelbocht en flanken, naar de buik dient regelmatig en scherp te zijn.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	Ontbreekt.

Keurtechnische aanwijzingen: Zilverbek

Donkerbuik:	<p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat de donkerbuikmutatie een melanine concentratie verhoging in de buik toont, welke zo optimaal mogelijk getoond dient te worden. Dit wil zeggen, dat de buik zo diep mogelijk zwartbruin van kleur dient te zijn. Een minder diepe buikkleur of zelfs het tonen van een minimale grijze waas is fout.</p> <p>De overgang van de zwartbruine buik naar de warm donker beigebruine borstkleur dient strak van overgang te zijn, een geleidelijke overgang is fout.</p> <p>In de flanken zal de pigmenttoename aan het uiteinde van de veren vaak niet optimaal zijn. Het niet volledig doorgekleurd zijn heeft tot gevolg, dat het lijkt of de flanken een heel fijne flanktekening tonen. Vooralsnog kan hier enige clementie getoond worden. De voorkeur gaat echter uit naar een egaal gekleurde flank.</p>
Donkerbuik bruin:	<p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat door de nog niet veelvuldig voorkomende kweek, veel donkerbuik bruine zilverbekken een erg egaal gekleurd uiterlijk tonen. Tijdens de keuring dient er op gewezen te worden dat de kenmerkende eigenschappen van deze mutatiecombinatie, een strak afgetekende mat diep donkerbruine buik is, overeenkomstig de tekeningsafbakening van de donkerbuik mutatie. Vogels, welke aan deze tekeningseigenschappen voldoen, zijn nog niet veel voorkomende kweekproducten, toch gaat hier de voorkeur uitdrukkelijk naar uit.</p>
Donkerbuik bleekrug:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De bleekrugmutatie bij de zilverbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium en vormt met de donkerbuikmutatie in die combinatie, een kleurslag van duidelijke contrasten.</p> <p>Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met feit, dat de bleekrugmutatie het phaeomelanine substantieel verhindert tot uiting te komen. Het is van belang de verschillende kleurnuances tussen donkere en lichte veervelden zo optimaal mogelijk te houden.</p>
Ino bruin:	<p>Het betreft hier een mutatiecombinatie tussen de ino- en de bruinmutatie. Het gevolg is, dat het bruinkleurige eumelanine in de vogel een duidelijke plaats krijgt, waardoor deze vogel overeenkomsten met de crème-ino Japanse meeuw gaat tonen. Bij deze kleurslag is bruinbezit en warmte gewenst, hoewel deze warmte in kleur met de nodige souplesse beoordeeld moet worden.</p>
Bruin opaal:	<p>Met het over kweken van de opaalmutatie vanuit de loodbek is ook de bruinmutatie in de zilverbekken gecombineerd. Dit geeft mooie zacht beige bewaasde vogels, die duidelijk herkenbaar zijn. Tijdens de keuring moet gelet worden op het tonen van voldoende kleuregaliteit.</p>
Geelstaart ino:	<p>Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De geel(staart)mutatie bij de zilverbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium, ook indien deze gekoppeld is aan de ino-mutatie.</p> <p>Voor de kleurnuance kan een op een worden verwezen naar de ino. De gele nuances van de stuit en staartpennen dienen zuiver geel te zijn, iedere roze of rode kleurnuance is fout.</p>

Loodbek, (*Euodice malabarica*)

Algemeen:

Wetenschappelijke naam:	Euodice m. domesticus.
Duits:	Malabarfasänchen.
Engels:	Indian Silverbill.
Frans:	Bec de plomp.
Deens:	Malabar Amadine
Italiaans:	Becco di piombo.

Bij aanvulling van de loodbekken:

De ontwikkelingen, welke de kweek van loodbek de laatste 10 jaar heeft ondergaan, verantwoordt een herziene uitgave. Deze verandering betreft een aanpassing in kleur en tekening standaard van de zilver- en loodbek. Gezien het feit, dat de loodbek een vogel is, welke veel minder phaeomelanine bezit dan de zilverbek, wil dit zeggen, dat de kleurslagen van de loodbek, welke in het bezit zijn van de bruin- en / of donkerbuik factor minder warm zijn dan dezelfde kleurslagen bij de zilverbek.

Daarnaast is bij de loodbek de opaalmutatie ontstaan en bij de zilverbek een grijsmutatie. Hoewel het nu nog te vroeg is om te komen tot een kleurstandaard, wordt het ontstaan van deze mutaties nu reeds aangeduid.

Bergen op Zoom, zomer 2001.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Bij de volledige herziene standaard van de loodbekken.

Amper 6 jaar na het verschijnen van de herziene versie 2001 is het inmiddels zeker verantwoord deze versie opnieuw te herzien. De domesticatie is inmiddels verder gegaan door het ontstaan van de opaalmutatie en donkerstuitmutatie bij de loodbek. Ook ziet men tegenwoordig regelmatig vogels, waarbij het rode carotenoïde in de staart is vervangen door geel carotenoïde. Tenslotte geldt ook voor de standaard van de loodbek, dat deze versie is uitgevoerd in de inmiddels bekende matrix lay-out.

De loodbek heeft, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek, een zowel negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden, dat binnen het keursysteem de loodbek een vogel is, welke in deze standaard, "Gedomesticeerde Afrikaanse- en Aziatische prachtvinken", met recht als cultuurvogel mag worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soort is, als gevolg van de domesticatie, ook dit aantal kleurmutaties ontstaan.

Nijmegen, zomer 2007.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Ondersoorten:

Van de loodbek, *Euodice malabarica*, worden geen ondersoorten onderscheiden. Wel heeft de loodbek een groot verspreidingsgebied. De loodbek komt voor in het gebied rond de Golf van Oman en oostwaarts richting Afghanistan, Pakistan, India en Bangladesh. Het gevolg van dit grote verspreidingsgebied is een zeer grote variatiebreedte binnen de soort.

Erfelijkheid en veerstructuur:

De vederstructuur van de zilver- en loodbek is niet diepgaand onderzocht. Door een theoretische benadering van de mutaties en de analogie met de andere lonchurasoorten, is de volgende indeling tot stand gekomen. De bevedering van de zilver- en loodbekken zijn in te delen in vier groepen veervelden.

- a) De beperkt met phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De buik (van de zilverbek).
- b) De hoofdzakelijk met phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De kop.
 - * De borst.
 - * De flanken.
 - * Het rug- en vleugeldek.
- c) De met eu- en phaeomelanine gevulde veervelden.
 - * De staart- en vleugelpennen en de stuit van de zilverbek.
- d) In veervelden aanwezige carotenoïde.
 - * De stuitbevedering en staartpennen van de zilverbek.
 - * De staartpennen van de loodbek.
- e) Met eumelanine gevulde hoorndelen.

Voor een diepgaande bijschrijving de verschillende mutaties bij de loodbek wordt naar de mutatie standaard prachtvinken verwezen. Bij de loodbek worden de volgende mutaties herkend.

- Bruin: Met als oorspronkelijk kweker de heer Kraan uit Hazerswoude.
- Donkerbuik: De oorsprong is niet te herleiden. Experimentele kweek is uitgevoerd door de heer Henk de Vos uit Utrecht.
- Pastel: De mutatie is in 1982, in de omgeving van Arnhem, bij de heer Balk in de loodbek ontstaan en verder door de heer Lenting uit Arnhem vastgelegd en ontwikkeld.
- Opaal: De opaal mutatie is begin negentiger jaren in een stam loodbekken ontstaan bij de heer H.Versteeg uit Driemond.
- Donkerstuit: In dezelfde stam loodbekken ontstond bij heer H.Versteeg uit Driemond naast de opaal mutatie ook de donkerstuitmutatie
- Grijs: Rond de eeuwwisseling is de grijsmutatie bij de loodbek in België ontstaan.
- Geelstaart: Door de heer Pieter v.d.Hooven uit Zwolle werd in een ino stam de geel(staart) mutatie ontdekt in het begin van de 21ste eeuw.

Fysieke standaard:

Formaat:

De ideale loodbek is een meer slanke vogel en moet minimaal 11 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

De loodbek is een slankere meer langgerekte vogel welke, hoewel iets kleiner als de zilverbek, door zijn slankere postuur toch een langere indruk geeft. De loodbek mag echter niet de indruk geven iel of smal te zijn.

De onderlinge lichaamsverhoudingen van de loodbek dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, een regelmatig gebogen lijn zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te vormen, zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staartpennen zijn van buiten naar binnen steeds iets langer, terwijl de twee middelste staartpennen puntig verlengd zijn, waardoor een tapse staartvorm ontstaat.

Houding:

De loodbek dient rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Voor de loodbek, welke als soort relatief weinig foutbronnen heeft, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer de loodbek niet in goede conditie verkeert, komen deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achter is gericht. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

2,5 mm.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient door de loodbek strak en aan een gesloten gedragen te worden, zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de loodbek onrustig worden en met name de vederstructuur van de staart beschadigen.

Tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de gedomesticeerde wildkleur loodbek zijn:

- **Hamertekening bovenschedel:** De bovenschedel is donkerbruin. Deze veren hebben een donkerder bruine veerkern, waardoor een gehamerd uiterlijk ontstaat. Deze hamertekening moet prominent aanwezig zijn.
- **Kleurscheiding schedel en teugel en wangen:** De afscheiding van de donkerbruine schedel en de witte grijs bewaasde teugel en wangen, loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel, boven langs de ogen en buigt achter de ogen af, richting wangen en vleugelbocht.
- **Flanktekening:** Op de crème witte flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken bruine dwarstekening aanwezig, welke dezelfde kleur heeft dan de borst. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Kleurstandaard:

Loodbek:

Kleurslag:	Wildkleur man en pop:	Bruin man en pop:	Donkerstuit man en pop:	Ino man en pop:	Pastel man en pop;	Opaal man en pop:	Grijs man en pop:
Kleur:			Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:		Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Bovenschedel.	Donkerbruin.	Donker zacht koud bruin.	Donkerbruin.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Grauw beige.	Lichtgrijs.	Licht muisgrijs.
Achterschedel en nek.	Donkerbruin, zo egaal mogelijk van kleur.	Zacht bruin, zo egaal mogelijk van kleur.	Donkerbruin, zo egaal mogelijk van kleur.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Grauw beige, zo egaal mogelijk van kleur.	Lichtgrijs, iets lichter dan de bovenschedel.	Licht muisgrijs, iets lichter dan de bovenschedel.
Teugel en wangen.	Wit.	Wit.	Bruin, met een grijze waas.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Keel.	Wit.	Wit.	Crème.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Rugdek, vleugeldeken en armpennen.	Donkerbruin, zo egaal mogelijk van kleur.	Zacht koud bruin, zo egaal mogelijk van kleur.	Donkerbruin zo egaal mogelijk van kleur.	Wit.	Lichtbeige, zo egaal mogelijk van kleur.	Zeer lichtgrijs.	Licht muisgrijs.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldeken en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk mat donkerbruin.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Wit. De buitenste pennen hebben een minimale crème waas	Bruingrijs.	Zo egaal mogelijk grijs.	Zwart.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Witte kern met zwarte afzoming op bsd.	Witte kern met zwartbruine afzoming op bsd.	Zo donker mogelijk egaal zwartbruin.	Witte kern met crème afzoming op bsd.	Witte kern met bruine afzoming op bsd	Witte kern met grijze afzoming op bsd.	Witte kern met zwarte afzoming op bsd.
Staart.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk donkerbruin. Een rode waas is toegestaan.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Wit met een duidelijke rode waas.	Bruingrijs. Een rode waas is toegestaan.	Grijs. Een rode waas is toegestaan	Zo donker mogelijk zwartgrijs van kleur.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, crème wit.	De borst is gelijk aan de keel, wit.	De borst is gelijk aan de keel, crème.	De borst is gelijk aan de keel, wit.	De borst is gelijk aan de keel, wit.	De borst is gelijk aan de keel, wit .	De borst is gelijk aan de keel, wit.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Vanaf de crème-witte borst geleidelijk overgaand in wit.	Vanaf de crème-witte borst geleidelijk overgaand in wit.	Vanaf de crème borst geleidelijk overgaand in wit.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Flanken.	Crème-wit.	Crème-wit.	Crème-wit.	Wit.	Licht crème-wit.	Zeer lichtcrème, met een grijze waas.	Wit.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Grijs.	Beige.	Grijs.	Hoornkleurig.	Grijs.	Grijs.	Grijs.
Snavel.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donkergrijs.	Beigebuin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker beige.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs.	Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel Op de snijranden en aan de punt donker grijs	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, een	Donker bruin, een	Donker bruin, een	Rood, een lichtere	Donkerbruin, een	Donkerbruin, een	Donkerbruin, een

	lichere kleur is toegestaan.	lichere kleur is toegestaan.	lichere kleur is toegestaan.	kleur is toegestaan.	lichere kleur is toegestaan.	lichere kleur is toegestaan.	lichere kleur is toegestaan.
Tekeningskleur:							
Hamertekening kop en nek.	Donkerder bruin dan de bovenschedel.	Donkerder zacht koud bruin dan de bovenschedel.	Donkerder bruin dan de bovenschedel.	Ontbreekt.	Donker grauw bruin, minimaal herkenbaar.	Grijs.	Muisgrijs.
Kleurscheiding schedel, teugel en wangen.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.	Ontbreekt	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.
Flanktekening.	Bruin.	Beige.	Bruin.	Ontbreekt	Ontbreekt.	Lichtgrijs.	Zeer lichtgrijs
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van zwartbruine vleugelbocht naar het donkerbruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van donkerbruine vleugelbocht naar het zacht koud bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van zwartbruine vleugelbocht naar het donkerbruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	Ontbreekt.	De overgang van bruine vleugelbocht naar het beige rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de grijze vleugelbocht naar het zeer lichtgrijze rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.	De overgang van de zwartgrijze vleugelbocht naar het zeer licht muisgrijze rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Overgang van borst naar buik.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.

Keurtechnische aanwijzingen: Loodbek man en pop.

Wildkleur:	De afscheidingslijnen tussen de schedel en teugel, richting wangen en vleugelbocht, dienen zo strak en regelmatig mogelijk te verlopen. Dit is echter een zeer moeilijk haalbaar tekeningsonderdeel en enige clementie is dan ook op zijn plaats. De kleur van keel en borst dient crème-wit te zijn, waarbij de voorkeur uitgaat naar een zo wit mogelijk kleur. De veerstructuur van de wangen dient goed gesloten te zijn. Wanneer deze veren niet voldoende sluiten, kijkt men in de oorzone door de bevedering heen. Dit is niet gewenst en als fout aan te merken. Een goed getekende flank is een kenmerk van kwaliteit. Veel voorkomende fouten zijn een grijze kleur van de flank ter hoogte van de broek en een vlekkerige vervaging van de flanktekening ter hoogte van de vleugelbocht. Beide fouten dienen, al naar gelang de ernst van de fout, als tekeningsonderdeel bestraft te worden.
Bruin:	De bruine kleurslag is niet middels hybride kweek met het bruine zilverbek ontstaan, maar een volledig zelfstandige mutatie. Het feit dat de veerstructuur van de loodbek, in tegenstelling tot de zilverbek, is gebaseerd op een groot deel eumelanine, maakt dat de totaalkleur koud van tint is. Een warmere bruine kleur, zoals men kent van de zilverbek, hoort (nog) niet tot de mogelijkheden. Op de flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken beige dwarstekening aanwezig, welke begint aan de vleugelbocht en doorloopt tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp, zonder uitlopers. Deze flanktekening dient duidelijk en prominent aanwezig te zijn, waarbij in de experimentele fase nog clementie betracht kan worden. Wel dient op het missen van deze tekening tijdens de keuring nadrukkelijk gewezen te worden.
Donkerstuit:	Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De donkerstuit mutatie bij de loodbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te worden gehouden dat, ondanks de toename van melanine in de stuit, wangen en keel, het van belang is, dat de bruine kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn.
Ino:	Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De ino kleurslag is een in 1993 voor het eerst opgetreden mutatie bij de loodbek. Deze kweek verkeert momenteel nog duidelijk in de experimentele fase, welke voor enige jaren terug wat intensiever was dan heden. De omschrijving van de ino loodbek is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring is het goed op te letten op een zo egaal mogelijk gekleurd rugdek. Een vlekkerig dek zal gestraft dienen te worden. De wildvorm, waar ino ingekweekt is, is een nagenoeg witte vogel. De combinatie met bruin (waar een crossing-over voor nodig zal zijn) toont ons de gebruikelijk crème-ino kleur, zoals verder onder de bruin ino is beschreven. Zoals bij alle crème-ino's is deze kleurslag in het bezit van alle tekeningsonderdelen. Tijdens de keuring dient hier dan ook op gewezen te worden. Het tonen van flanktekening is een voorwaarde, hoewel vooralsnog enige clementie op zijn plaats is.
Pastel:	Het grootste probleem bij de pastel loodbek is de kleurregelmaat van het rug- en vleugeldek. De pastefactor blijkt in dit veerveld zeer variabel en per veer verschillend te werken. De vogels met de grootste kleuregaliteit in het rug- vleugeldek verdienen in alle gevallen de voorkeur. Daar de kweek van de pastel kleurslag bij de loodbek nog altijd min of meer in een experimentele fase verkeert, is op dit moment niet duidelijk of het tonen van een flanktekening mogelijk is. Het is goed om het niet tonen van flanktekening als normaal te ervaren. Wanneer pastel loodbekken worden aangetroffen met flanktekening is het op z'n plaats de het bestuur van de KMV-TP hiervan in kennis te stellen.
Opaal:	Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De opaal mutatie bij de loodbek bevindt zich langzaam maar zeker niet meer in experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening gehouden te worden met de soort eigenschappen. Deze dienen zo optimaal mogelijk getoond te worden. Dit wil zeggen, dat de wang en de borst goed helderwit moeten zijn. Verder is het van belang dat de grijze kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn.
Grijs:	Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De grijsmutatie bij de loodbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te worden gehouden met feit, dat de grijsmutatie al het phaeomelanine verhindert tot uiting te komen. Het is van belang dat de grijze kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn.

Loodbek:

Kleurslag:	Donkerbuik man en pop:	Donkerbuik bruin man en pop:	Bruin opaal man en pop:	Geelstaart ino man en pop:	Donkerstuit opaal man en pop:
Kleur:			Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Bovenschedel.	Donkerbruin.	Egaal zacht bruin.	Licht beigecrème.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Licht beigegrijs.
Achterschedel en nek.	Donkerbruin, zo egaal mogelijk van kleur.	Egaal zacht bruin.	Licht beigecrème, iets lichter dan de bovenschedel.	Wit, zo egaal mogelijk van kleur.	Licht beigegrijs, iets lichter dan de bovenschedel.
Teugel en wangen.	Donker crème-bruin.	Warm crème-bruin.	Wit.	Wit.	Zeer licht beigegrijs.
Keel.	Donker crème-bruin.	Warm crème-bruin.	Wit.	Wit.	Wit.
Rugdek, vleugeldek en armpennen.	Donkerbruin, zo egaal mogelijk van kleur,	Egaal zacht bruin.	Zeer lichtcrème, in contrast met de nek en schedel.	Wit.	Zeer lichtcrème, met een grijze waas in contrast met de nek en schedel.
Duimveren, buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en buitenste handpennen.	Zo donker mogelijk zwartbruin.	Zo diep mogelijk donkerbruin.	Zo egaal mogelijk beige.	Wit. De buitenste pennen hebben een minimale crème waas	Zo egaal mogelijk beige grijs.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zwartbruin.	Donkerbruin.	Wit.	Witte kern met crème afzoming op bsd.	Grijs.
Staart.	Zo donker mogelijk zwartbruin. met een warme waas.	Zo diep mogelijk donkerbruin.	Beige met een duidelijk rode waas.	Wit met een duidelijke gele waas.	Grijs, met een duidelijk rode waas.
Borst.	De borst is gelijk aan de keel, donker crème-bruin.	De borst is gelijk aan de keel, warm crème-bruin.	De borst is gelijk aan de keel, wit.	De borst is gelijk aan de keel, wit.	De borst is gelijk aan de keel, wit.
Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren.	Zo donker mogelijk bruin	Zo diep mogelijk bruin.	Wit.	Wit.	Wit.
Flanken.	Donker crème-bruin, zo egaal mogelijk.	Crème-bruin, zo egaal mogelijk.	Zeer lichtcrème.	Wit.	Zeer lichtcrème, met een grijze waas.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Grijs.	Beige.	Beige.	Hoornkleurig.	Grijs.
Snavel.	Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs.	Beigebuin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker beigebuin.	Beigegrijs. overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donkerbeige.	Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.	Beigegrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donkergrijs.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Rood, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Tekeningskleur:					
Hamertekening kop en nek.	Donkerder bruin dan de bovenschedel.	Ontbreekt.	Beige, nauwelijks waarneembaar.	Ontbreekt.	Beigegrijs.
Kleurscheiding schedel, teugel en wangen.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.	Regelmatig en scherp.	Ontbreekt	Regelmatig en scherp.
Flanktekening.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Lichtbeige.	Ontbreekt	Licht beigegrijs.
Overgang vleugelbocht naar rugdek.	De overgang van zwartbruine vleugelbocht naar het donkerbruine rugdek dient	De overgang van donkerbruine vleugelbocht naar het zacht bruine rugdek	De overgang van de beige vleugelbocht naar het zeer lichtcrème rugdek dient	Ontbreekt.	De overgang van de beige grijze vleugelbocht naar het zeer lichtcrème grijs

	regelmatig en strak te verlopen.	dient regelmatig en strak te verlopen.	regelmatig en strak te verlopen.		bewaasde rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.
Afscheiding buik.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugelbocht naar flanken, naar de buik, dient regelmatig en scherp te zijn.	De overgang borst, welke loopt in een gebogen lijn van vleugelbocht naar flanken, naar de buik, dient regelmatig en scherp te zijn.	De kleurovergang van borst naar buik ontbreekt.	Ontbreekt.	De kleurovergang van borst naar buik ontbreekt.

Keurtechnische aanwijzingen: Loodbek man en pop.

Donkerbuik:	De donkerbuik kleurslag is een middels hybridenkweek met het donkerbuik zilverbek ingekweekte mutatie. Door enkele kwekers is deze kweek opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase. Het is de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden, dat kenmerken van de hybridenkweek achterwege blijven. Zijn deze toch aanwezig, dan dient hier, al naar gelang de ernst van de fout, op gestraft te worden. Het feit dat de veerstructuur van de loodbek, in tegenstelling tot de zilverbek, is gebaseerd op een groot deel eumelanine, maakt dat de totaalkleur koud van tint is. Een warmere bruine kleur, zoals men kent van de zilverbek, hoort (nog) niet tot de mogelijkheden. Hoewel de voorkeur uitgaat naar een zo donker mogelijke bruine buik, zal de zwartbruine kleurdiepte van de buik van de zilverbek niet haalbaar zijn.
Donkerbuik bruin:	De donkerbuik bruine kleurslag is een middels hybride kweek met de donkerbuik bruine zilverbek ingekweekte mutatiecombinatie. Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase. De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden, dat kenmerken van de hybridenkweek achterwege blijven. Zijn deze toch aanwezig, dan dient hier, al naar gelang de ernst van de fout, op gestraft te worden. Het feit dat de veerstructuur van de loodbek, in tegenstelling tot de zilverbek, is gebaseerd op een groot deel eumelanine, maakt dat de totaalkleur koud van tint is. Een warmere bruine kleur, zoals men kent van de zilverbek, hoort (nog) niet tot de mogelijkheden. Hoewel de voorkeur uitgaat naar een zo donker mogelijke bruine buik, zal de zwartbruine kleurdiepte van de buik van de donkerbuik bruine zilverbek niet haalbaar zijn.
Bruin opaal:	Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De opaalmutatie, in combinatie met de bruinmutatie, bevindt zich bij de loodbek nog in een experimenteel stadium. Het is van belang dat de crème kleurnuances zo helder mogelijk zijn en de kleuregaliteit goed.
Geelstaart ino:	Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De geel(staart)mutatie bij de loodbek bevindt zich nog in een experimenteel stadium, ook indien deze gekoppeld is aan de ino-mutatie. Voor de kleurnuance kan een op een worden verwezen naar de ino. De gele nuances van de stuit en staartpennen dienen zuiver geel te zijn, iedere roze of rode kleurnuance is fout.
Donkerstuit opaal:	Het betreft hier een kweek- en keuraanwijzing. De opaal- en donkerstuitmutatie bij de loodbek bevinden zich nog in een experimenteel stadium. Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met de soorteigenschappen. Deze dienen zo optimaal mogelijk getoond te worden. Dit wil zeggen, dat de wang en de borst een grijze tint tonen. Verder is het van belang, dat de grijze kleurnuances zo helder mogelijk moeten zijn en in het algemeen een fractie dieper van kleur, dan de opaalmutatie zonder de donkerstuit inbreng,

Parelhalsamadine, (*Odontospiza caniceps*)

Algemeen:

Wetenschappelijke naam:	Odontospiza caniceps.
Duits:	Perlhalsamadine.
Engels:	Grey-headed silverbill.
Frans:	Spermete a tête grise.
Deens:	Perlehalsamadine.
Italiaans:	Nonnetta a testa grigia.

Het verspreidingsgebied van de parelhalsamadine strekt zich uit van Soedan tot Tanzania. Ze leven daar in droge steppen. De parelhalsamadine leeft in het wild voornamelijk van graszaden. Er worden grote rommelige peervormige nesten gebouwd, die voorzien zijn van een insluipopening op de uiteinden van de boomtakken.

Vaak wordt ook de verwantschap met het zilver- en loodbek genoemd. Hoewel nauw verwant, blijken als gevolg van het ontbreken van F2 en verdere hybride generaties tussen de zilver- of loodbek en de Parelhalsamadine, dat de drie soorten toch aanmerkelijke sexindex verschillen bezitten. Met deze verschillen in sexindex is ook de plaatsing in twee verschillende genussen als juist te noemen.

Veelvuldig wordt bij de parelhalsamadine gesproken van geslachtsdimorfisme. Dit uiterlijk verschil in geslachtskenmerken is beperkt. In het algemeen is de witte stiptekening bij de man wat prominenter dan bij de pop. De kleur van de borst is bij vogels, afkomstig van dezelfde populatie, bij de man minimaal dieper dan die van de pop. Een waarschuwing is hier op zijn plaats: Doordat de verschillende populaties in kleurdiepte van de borst variëren, kan een vergissing snel gemaakt zijn. Een man afkomstig uit een flets gekleurde populatie, zal een lichtere borst tonen dan een pop uit een diep gekleurde populatie.

Ondersoorten:

Binnen het genus *Odontospiza* komt slechts één vertegenwoordiger voor, de *Odontospiza caniceps*, de parelhalsamadine. Het verspreidingsgebied in Afrika is dermate groot, dat er in het verleden door diverse ornithologen pogingen zijn gedaan om deze soort onder te verdelen in meerdere ondersoorten. Tegenwoordig wordt het verschil van de verschillende populaties gezien als variatiebreedte binnen de soort. Deze variatiebreedte is het beste waar te nemen in de kleur van de bruine borst, welke dan eens wat dieper en warmer is en vervolgens wat fletser en kouder.

Erfelijkheid en veerstructuur:

De vederstructuur van de parelhalsamadine is niet diepgaand onderzocht. Toen echter in 1988 een aantal kleurafwijkende vogels werden geboren, bleek dit diepgaande onderzoek niet direct noodzakelijk. De bevedering van de parelhalsamadine is in te delen in twee groepen veervelden.

a) De hoofdzakelijk met eumelanine gevulde veervelden.

Het vleugeldek.

De kop.

De teugel.

De staart- en vleugelpennen.

b) De hoofdzakelijk met phaeomelanine gevulde veervelden.

De borst.

De buik.

Het rugdek.

Voor een diepgaande bijschrijving van de verschillende mutaties bij de parelhalsamadine wordt naar de mutatiestandaard prachtvinken verwezen.

Van de parelhalsamadine zijn de volgende mutaties herkend: roodbruin en grijs.

De in 1988 geboren vogels bleken bij nakweek een zeer weinig voorkomende mutatieve afwijking te tonen. In één vogel bleken bij nakweek twee mutaties te zijn samengesmolten. De roodbruinmutatie en de grijsmutatie. De roodgrijze kleurslag, welke de lichtste vogels toonde, was dan ook de combinatie van roodbruin en grijs.

Fysieke standaard:

Formaat:

De parelhalsamadine is, ondanks zijn geringe formaat, geen iel ogende vogel en dient minimaal het formaat van 12 cm te hebben. Het formaat en model van de vogels mogen niet storend op elkaar inwerken.

Model:

De parelhalsamadine moet een forse indruk maken, welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de parelhalsamadine niet de indruk mag maken slank te zijn. De onderlinge lichaamsverhoudingen dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te tonen, zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staart is afgerond, waarbij de middelste pennen wat langer zijn.

Houding:

De parelhalsamadine dient fier op stok te zitten, waarbij het lichaam los blijft van de stok. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie en een onbeschadigd verenpak is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

2,5 mm.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de wildkleur parelhalsamadine zijn:

- **Zoomtekening voorhoofd en bovenschedel:** Op de grijze kop komt een aantal tekeningsvelden voor. Vanaf de snavelinplant zijn de veren van voorhoofd en bovenschedel voorzien van een smalle zwarte zoom, waardoor een geschubd effect ontstaat. Deze schubtekening wordt boven op de kop minder en is in de nek geheel verdwenen.
- **Teugel:** De teugel is egaal en duidelijk donkerder grijs.
- **Stiptekening kop:** Vanaf de ondersnavelbasis zijn de gehele keel en wangen, tot aan de oren, bezet met witte stippen. De veren, welke bezet zijn met witte stippen, zijn donkerder grijs van basiskleur dan de veren van de rest van de kop. Ter hoogte van de oorstreek en op de keel gaat deze stiptekening vrij abrupt over in de egaal grijze kop- en keelkleur.

Kleurstandaard:

Parelhalsamadine :

Kleurslag:	Wildkleur man en pop:	Roodbruin man en pop:	Grijs man en pop:	Roodgrijs man en pop:
Kleur:				
Kop.	Helder grijs. De veren, welke bezet zijn met witte stippen, zijn donkerder grijs van basiskleur dan de rest van de kop.	Beige met een gelige waas. De veren, welke bezet zijn met witte stippen, zijn meer bruin van basiskleur dan de rest van de kop.	Helder grijs. De veren, welke bezet zijn met witte stippen, zijn donkerder grijs van basiskleur dan de rest van de kop.	Grauw crème. De veren, welke bezet zijn met witte stippen, zijn meer beige van basiskleur dan de rest van de kop.
Nek.	Egaal grijs.	Egaal beige.	Egaal grijs.	Egaal crème.
Rugdek en mantel.	Warm bruin, met een roze gloed.	Roodbruin.	Zeer licht zilvergrijs.	Crème-wit.
Vleugeldek	Wat donkerder bruin en minder warm van kleur dan de mantel.	Roodbruin, maar iets minder warm van kleur dan de mantel.	Wat donkerder zilvergrijs van kleur dan de mantel.	Crème-wit.
Vleugelpennen.	Zwartbruin. De overgang van de zwartbruine pennen naar het lichter warmbruine rugdek is regelmatig en geleidelijk.	Donkerbruin. De overgang van de donkerbruine pennen naar het lichter warm bruine rugdek is regelmatig en geleidelijk.	Donkergrijs. De overgang van de donkergrijze pennen naar het zeer licht zilvergrijze rugdek is regelmatig en geleidelijk.	Donkerder van kleur dan het vleugeldek en meer beige van kleur. De overgang van de beige pennen naar het zeer crème witte rugdek is regelmatig en geleidelijk.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Stuit lichtcrème, geleidelijk overgaand in de witte bovenstaartdekveren.	Stuit crème, geleidelijk overgaand in wat lichtere bovenstaartdekveren.	Wit.	Wit.
Staat.	Zwart.	Donkerbruin.	Zwart.	Grauw beige.
Borst.	Vanaf de keel diep warmbruin, met een roze gloed.	Vanaf de keel diep roodbruin.	Vanaf de keel zeer licht zilvergrijs.	Vanaf de keel crème wit
Buik.	Op de buik vanaf de borstkleur steeds lichter en ter hoogte van de aars gaat de kleur over in het crème van het onderstaartdek.	Op de buik vanaf de borstkleur steeds lichter en ter hoogte van de aars gaat de kleur over in het crème van het onderstaartdek.	Op de buik vanaf de borstkleur steeds lichter en ter hoogte van de aars gaat de kleur over in het wit van het onderstaartdek.	Op de buik vanaf de borstkleur steeds lichter en ter hoogte van de aars gaat de kleur over in het wit van het onderstaartdek.
Onderstaartdek.	Crème.	Crème.	Wit.	Wit.
Poten.	Donkergrijs.	Vleeskleurig.	Donkergrijs.	Vleeskleurig.
Nagels.	Zwart.	Donker hoornkleurig.	Zwart.	Vleeskleurig.
Bovensnavel.	Donkergrijs.	Donker hoornkleurig.	Donkergrijs.	Hoornkleurig.
Undersnavel.	Lichter dan bovensnavel, meer blauwgrijs.	Hoornkleurig, lichter dan de boven snavel.	Lichter dan bovensnavel meer blauwgrijs.	Hoornkleurig, lichter dan de boven snavel.
Ogen /Pupil.	Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.	Bruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Tekeningskleur:				
Zoom voorhoofd en bovenschedel.	Zwart.	Bruin.	Zwart.	Nauwelijks waarneembaar donker dan de grauw crème kop.
Teugel.	Egaal en donkerder grijs dan de kop.	Egaal en duidelijk donkerder bruin.	Egaal en donkerder grijs dan de kop.	Egaal en donkerder grauw beige dan de kop.
Stiptekening kop.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.

Keurtechnische aanwijzingen: Parelhalsamadine man en pop

Wildkleur:	Gelet moet worden op een strakke afscheiding van de grijze keel met de warmbruine borst. In de nek is de afscheiding van de kop met de rug minder scherp. De stiptekening op de wangen en de keel moet zo scherp en regelmatig mogelijk zijn. De borstkleur moet zo regelmatig en ver mogelijk doorlopen naar de pootinplant. Bij veel vogels wordt deze kleur al aan de onderzijde van de borst lichter. Ook moet de borst zo egaal mogelijk van kleur zijn, zonder lichtere zoompjes aan de borstveren. Hoewel er nauwelijks sprake is van uiterlijke geslachtskenmerken, zal in het algemeen bij de man de borst wat dieper van kleur zijn dan bij de pop. De tekening rond de kop is bij de man in het algemeen wat prominenter.
Roodbruin:	Wat tekeningspatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur. Wegens nog te weinig ervaring. Geen kleurspecifieke keurtechnische aanwijzingen.
Grijs:	Wat tekeningspatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur. Wegens nog te weinig ervaring. Geen kleurspecifieke keurtechnische aanwijzingen.
Roodgrijs:	Wat tekeningspatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur. Wegens nog te weinig ervaring. Geen kleurspecifieke keurtechnische aanwijzingen.

Rijstvogel, (*Lonchura oryzivora*)

Algemeen:

Wetenschappelijk:	Lonchura oryzivora.
Duits:	Reisfink.
Engels:	Java sparrow
Frans:	Padda, Calfat
Deens:	Grä Risfugl
Italiaans:	Padda

Bij de aanvulling rijstvogels.

De ontwikkelingen welke de kweek van rijstvogels de laatste 10 jaar heeft ondergaan verantwoordt een volledig herziene uitgave. Deze verandering betreft onder meer de naam welke in de standaard voor de verschillende mutaties gebruikt wordt. In plaats van pastel (de Vos) zal de naam opaal gebruikt worden. Voor de mutatie pastel (Verbakel) zal de naam pastel worden gebruikt en wordt van deze mutatie nu ook een kleur- en tekeningsbeschrijving opgenomen

Van een aantal mutatiecombinaties wordt in deze aanvulling een kleur- en tekeningsbeschrijving opgenomen. Gekozen is voor duidelijk herkenbare kleurslagen. De mutatiecombinatie pastel isabel wordt gezien als een licht beige ogende kleurslag. De mutatiecombinatie opaal isabel wordt gezien als een crème ogende kleurslag, welke is overgoten door een licht zilverkleurige waas. De mutatiecombinatie pastel opaal wordt gezien als een zacht licht zilver-grijs ogende kleurslag. De mutatiecombinatie pastel opaal isabel is ook in deze standaard opgenomen, hoewel men zich er bewust van moet zijn, dat deze kleurslag zich nog in een zeer experimenteel stadium bevindt. Tenslotte is aan deze aanvulling een overzicht toegevoegd, wat de vergelijking van de verschillende kleurslagen zal vergemakkelijken.

Bergen op Zoom, zomer 2001.

De Keurmeestervereniging tropische vogels en parkieten.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Bij volledige herziene standaard van de rijstvogels.

Amper 6 jaar na het verschijnen van de aanvulling rijstvogels 2001 verantwoordt de ontwikkelingen, welke de kweek van rijstvogels heeft ondergaan, een volledig herziene uitgave. Deze verandering betreft onder meer de naamgeving van de mutaties, welke in de standaard van 1994 en de herziening van juli 2001 voor de verschillende mutaties gebruikt werden. In plaats van isabel wordt de mokkabruine en roodbruine omschreven en is de mutatie topaas in deze standaard opgenomen. Van een aantal mutatiecombinaties wordt in deze aanvulling een gewijzigde naamgeving en de daarbij behorende kleur- en tekeningsbeschrijving beschreven. Tenslotte geldt ook voor de standaard van de rijstvogel dat deze versie is uitgevoerd in de inmiddels gekende matrix lay-out.

Utrecht - Nijmegen, zomer 2007.

De Keurmeestervereniging tropische vogels en parkieten.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

De rijstvogels, welke als een van de eerste prachtvinken soorten in de begin jaren van de 18de eeuw werden ingevoerd, zijn inmiddels verregaand gedomesticeerd. De rijstvogel heeft, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek zowel negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden, dat binnen het keursysteem de rijstvogel, "Lonchura oryzivora", samen met het zilver- en loodbek, de vogels zijn, welke in deze standaard, "Gedomesticeerde Afrikaanse- en Aziatische prachtvinken", met recht als cultuurvogels mogen worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soort, is als gevolg van de domesticatie ook een aantal kleur mutaties ontstaan.

Ondersoorten:

Het genus Padda werd gezien als nauw verwant aan het genus Lonchura. Na onderzoek is besloten om het genus Padda te wijzigen in het genus Lonchura.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Het verenkleed van de rijstvogel is in te delen in een drietal groepen.

- a: De borstbevedering en het rug- en vleugeldek.
- b: De buikbevedring.
- c: De tekeningsdelen.

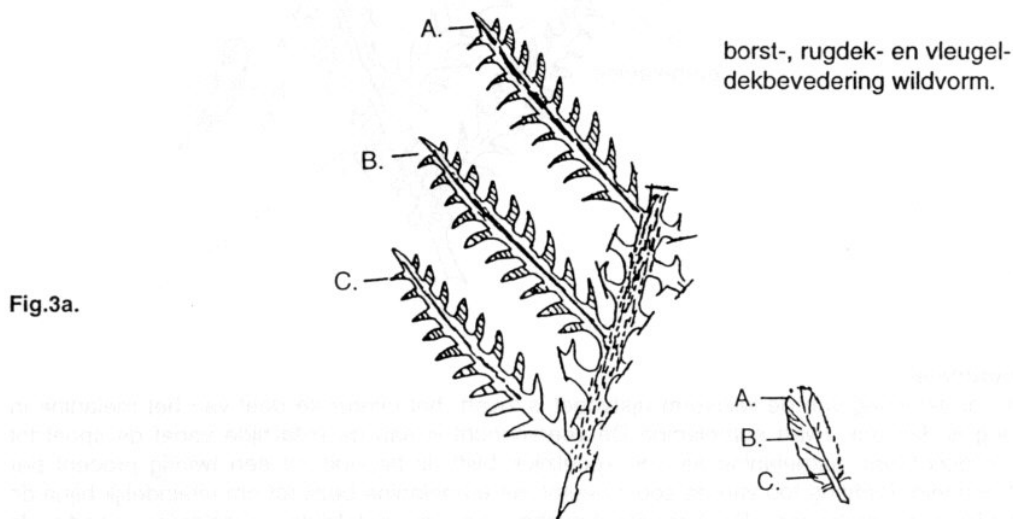
Daarnaast bevatten de veren van de rug en de buik een geringe blauwstructuur, wat het helder grijze rugdek en de paarse waas op de buik tot gevolg heeft.

a: De borstbevedering en het rug- en vleugeldek.

De veren van het rug- en vleugeldek, alsmede van de borst, worden voor het grootste deel gekleurd door zwart eumelanine. Pas als coupes worden gesneden wordt ook roodbruin phaeomelanine aangetroffen.

Bij de wildvorm is de hoeveelheid phaeomelanine beperkt en niet eens in elke coupe zichtbaar. De plaats waar het roodbruine phaeomelanine wordt aangetroffen is rond de kern van de baard en is vrij onregelmatig van concentratie.

Wanneer men op de veer kijkt, blijkt de schacht eumelanine te bevatten aan de extalzijde, de voor het oog zichtbare zijde. Aan de topzijde van de schacht is het aantal eumelanine delen per oppervlakte eenheid ongeveer veertig procent, richting spoel is deze hoeveelheid veel minder. De baarden laten een overeenkomstig eumelaninebezit zien. De extalzijde van de topbaarden is bijna volledig voorzien van eumelanine, terwijl de baarden richting spoelzijde steeds minder eumelanine bevatten. De baarden aan de basis van de veer bevatten aan de schachtkant zelf nauwelijks eumelanine. Analoog aan de baarden zijn de haakjes voorzien van eumelanine. Onder de microscoop gezien bestaat een haakje uit een aantal cellen. In deze cellen wordt eumelanine afgezet. De haakjes van het rug- en vleugeldek en borstbevedering bevatten alleen in de toppen van de cellen een hoeveelheid eumelanine. De haakjes aan de top van de veer laten meer eumelanine eenheden per cel zien als aan de basis van de veer. De haakjes aan de basis van de baarden, welke aan de spoelzijde van de veer zitten, bevatten in het geheel geen eumelanine. Uit de kweekpraktijk blijkt ook een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine in deze bevedering aanwezig. Daarnaast bevatten de veren op de rug en de buik een geringe hoeveelheid blauwstructuur, wat het helder grijze rugdek en de paarse waas op de buik tot gevolg heeft.

b: De buikbevedering.

In de buikbevedering van de wildvorm rijstvogel is het phaeomelanine in grote concentratie aanwezig. Het eumelaninebezit speelt in de kleur van de buikbevedering slechts een bijrol en is met name in de flanken aan te treffen.

Wanneer men de tekening van de buikbevedering bekijkt, valt op dat de veer in drie zones is op te delen.

Het topdeel van de veer kan het phaeomelanine deel worden genoemd. In dit deel van de veer zijn de baarden voorzien van een grote concentratie roodbruin phaeomelanine. Aan de top en aan de basis van de baard is de concentratie van het phaeomelanine minder als in het middendeel van de baard. Overeenkomstig de concentratie van het phaeomelanine in de baard is ook in elke cel van de baarden het roodbruin phaeomelanine aanwezig. De schacht van de veer is richting top aan de extalzijde, het voor het oog zichtbare deel, voorzien van een beperkte hoeveelheid phaeomelanine. Richting spoel neemt de hoeveelheid phaeomelanine af.

Het basis deel van de veer is het eumelanine deel van de buikveren. Vanaf het midden van de veer is in de schacht geen phaeomelanine meer aanwezig, zodat een melanine vrij gebied ontstaat. Vervolgens is in de extalzijde van de schacht een beperkte hoeveelheid eumelanine afgezet. De baarden aan de basis van de veer bevatten eumelanine, welke richting top van de baard afneemt tot vrijwel niets. Daarentegen bevat elk haakje aan de top van de baard in elke cel een hoeveelheid eumelanine, terwijl dit richting basis afneemt.

Het midden deel van de buikveren is melanine vrij in zowel de schacht, de baarden als de haakjes. De breedte van deze melanine vrije zone is verantwoordelijk voor de diepte van de buikkleur. In de flanken is de melanineloze zone smaller en wordt de kleur meer beïnvloed door het eumelanine.

Richting aars neemt de melanine concentratie geleidelijk af om uiteindelijk een witte aarsbevedering te tonen. Overeenkomstig de borst-, rugdek- en buikbevedering is een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine in deze bevedering aanwezig.

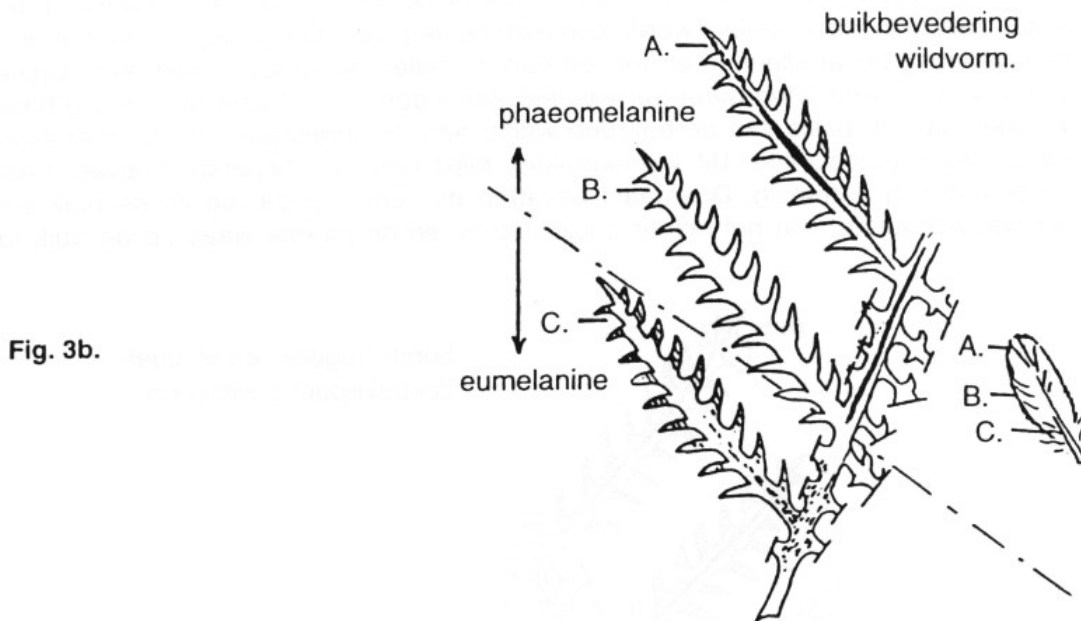

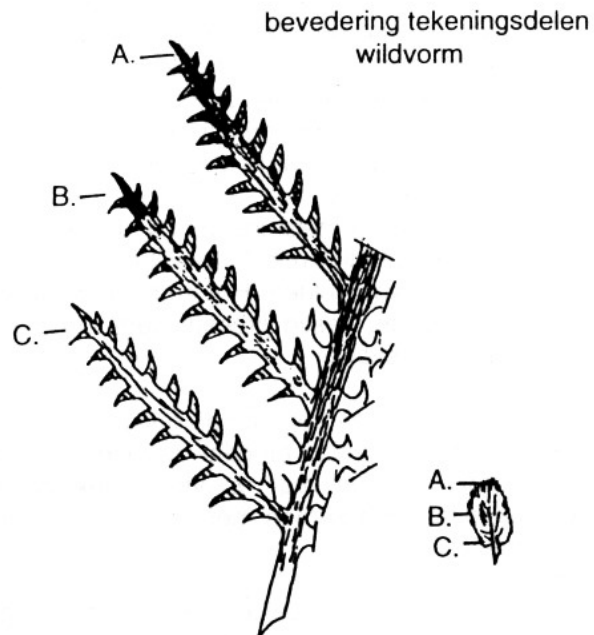
Fig. 3b.

c: De tekeningsdelen.

De kleur van de tekening van de wildvorm rijstvogel is zwart. Het overgrote deel van het melanine in de bevedering is dan ook zwart eumelanine. De veerschacht is aan de extalzijde, vanaf de spoel tot aan de top, voorzien van eumelanine. Aan de spoelzijde blijft dit beperkt tot een twintig procent per oppervlakte eenheid. Richting top van de spoel neemt het eumelanine bezit toe, om uiteindelijk bijna de totale oppervlakte te bedekken. De baarden bevatten aan de extalzijde eumelanine, waarbij de concentratie aan de baarden van de top van de veer groter is dan in de baarden, welke zich aan de basis van de veer bevinden. Overeenkomstig de concentratie van het eumelanine in baarden bevatten de haakjes eumelanine. Dit wil zeggen aan de top is de hoeveelheid eumelanine per oppervlakte eenheid negentig procent of meer, terwijl dit aan de basis van de veer maar veertig procent is.

Wanneer van deze veertjes een coupe wordt gesneden, welke onder microscoop kan worden onderzocht, dan blijkt, dat er een aantal melanine eenheden zijn, welke niet volledig zwart zijn, maar een bruine kleur hebben. Gezien het feit dat bij de isabel rijstvogel deze melanine eenheden zichtbaar blijven, kan gesteld worden, dat dit bruine melanine waarschijnlijk bruin eumelanine is, van een andere structuur als het volledig geoxideerde zwarte eumelanine.

Fig. 3c.

Voor een verdere bijschrijving van de erfelijke aspecten bij de verschillende mutaties bij de rijstvogel, wordt naar de mutatie standaard prachtvinken verwezen. Bij de rijstvogels worden de volgende mutaties herkend.

De mokka- en roodbruin mutatie.

Onder de naam isabel is bij de liefhebbers een kleurmutatie bekend, welke in praktijk een mokkabruine en roodbruine mutatie blijkt te zijn en zich ook als zodanig gedraagt. Het bewijs hiervan is de kweek van hybriden, welke heeft plaats gevonden met de Japanse meeuw. Door gebruik te maken van de paring mokkabruine Japanse meeuw split voor roodbruin maal mokkabruine (isabel) rijstvogel ontstaat een F1 generatie, welke zowel roodbruin als mokkabruin kleurige vogels laat zien. De mokkabruin- en roodbruinmutatie bij de rijstvogel is als gevolg van de kleur van de hybriden een mutatie, welke aangrijpt op hetzelfde gen als de roodbruinmutatie bij de Japanse meeuw. De invloed van de roodbruinmutatie op de wildvorm rijstvogel is het belemmeren van het afzetten van zwarte eumelanine staafjes in de bevedering. Door selectieve kweek zal de hoeveelheid phaeomelanine in de bevedering verder kunnen worden uitgebreid. Dit zal een warme kleur aan de roodbruine rijstvogel geven. Een extra aspect is de blauwfactor, welke door de roodbruin factor niet langer van invloed is op de kleur, welke door ons wordt waargenomen. De mokkabruine vormt met de roodbruine een meervoudige mutatiereeks, zoals we die bij de Japanse meeuw ook kennen.

De opaalmutatie.

In 1991 ontstond een mutatie met een zilvergrijs rugdek en grijze tekeningsdelen. Deze mutatie is vastgelegd door de heer H.J de Vos uit Utrecht en in aanvang pastel genoemd. Wanneer het gevolg van deze mutatie op de vederstructuur wordt geanalyseerd blijkt, dat alle melanine een kwantitatieve reductie heeft ondergaan, overeenkomstig de opaalmutatie. De pigmentcellen, melanocyten genoemd, kunnen als gevolg van een genetisch defect hun pigment niet of nauwelijks meer in de veer afzetten. De melanocyt produceert echter wel pigment. Op zeker moment wordt de melanocyt in de keratine van de groeiende veercel opgenomen. Dit opnemen van melanocyten in de veer gebeurt veelal in de entalzijde (de aan het oog onttrokken zijde) van de veer, wat met name aan de donkere schacht aan de onderzijde van de veer zichtbaar is. Het aantal pigment eenheden per veerdeel is sterk afgenomen tot ongeveer veertig procent bij de donkere exemplaren en tot twintig procent bij de lichtere exemplaren. De gevolgen voor de afzonderlijke veervelden zijn als onder omschreven.

De borst en het rug- en vleugeldek:

De beperkte hoeveelheid phaeomelanine rond de kern van de baarden is voor ongeveer zestig procent gereduceerd. De overblijvende hoeveelheid phaeomelanine heeft niet of nauwelijks invloed meer op de kleur van deze veervelden. Het eumelanine in de haakjes in de extalzijde van de baard wordt eveneens met ongeveer zestig procent gereduceerd. Deze resterende eumelanine heeft een helder zilvergrijs rugdek tot gevolg.

De buikbevedering:

Het phaeomelanine, dat zich in de baarden van de buikbevedering van de wildvorm in een grotere concentratie bevindt, wordt voor ongeveer zestig procent gereduceerd. Het resterende phaeomelanine zal de buikkleur t.o.v. de borst en het rug- en vleugeldek in helderheid beïnvloeden. De hoeveelheid overblijvende eumelanine zorgt samen met dit phaeomelanine voor een zilvergrijze kleur, zonder dat deze helder te noemen is.

De tekeningsdelen.

De melanine in de baarden en de haakjes van de tekeningsdelen reduceert eveneens voor ongeveer zestig procent. Het is een kwantitatieve reductie. Het betreft zowel het zwarte- en het bruine eumelanine en het

roodbruine phaeomelanine. Het phaeomelanine, wat a.g.v. de opaalmutatie overblijft, heeft niet of nauwelijks nog invloed op de kleur van de tekeningsdelen. De resthoeveelheid eumelanine nemen wij waar als een donkergrijze kleur.

De pastelmutatie.

Rond 1985 is een echte pastelmutatie opgetreden en vastgelegd door de heer Mingeroet uit België. Begin jaren '90 is de kweek van deze mutant door de heer Verbakel uit Aerle Rixtel ter hand genomen. Wanneer het gevolg van deze mutatie op de vederstructuur wordt geanalyseerd blijkt, dat alle melanine een kwantitatieve reductie heeft ondergaan. Het aantal pigment eenheden per veerdeel is sterk afgenomen, tot ongeveer veertig procent bij de donkere exemplaren en tot zestig procent bij de lichtere exemplaren.

Een phaeomelanine verhinderende mutatie (De grijsmutatie).

In de eind tachtiger jaren werd tijdens een tentoonstelling een rijstvogel aangetroffen, met een zeer helder grijs rugdek en een grauw grijsbeige buikkleur, zonder roze waas. Bij nadere bestudering is vast te stellen, dat deze vogel een vederstructuur heeft zonder phaeomelanine. De kleur wordt bepaald door zwart- en bruin eumelanine. Een vederstructuur onderzoek van deze vogel heeft (nog) niet plaats gevonden. Nakweek van deze vogel is onbekend, een standaardomschrijving is dan ook nog niet aan de orde. Betreffende grijs "mutatie" geeft aanleiding de ongemuteerde vorm niet grijs maar wildvorm te noemen en zal als zodanig ook in de standaard omschreven worden.

Een eumelanine verhinderende mutatie (De topaasmutatie).

In 1993 is in midden Italië een rijstvogel aangetroffen, welke bij nadere bestudering een vogel blijkt te zijn, welke herkenbaar is als topaas. Het zwarte eumelanine wordt kwantitatief gereduceerd, terwijl het phaeomelanine onaangetaast blijft. Wat wordt waargenomen is een rijstvogel met donkerbruine tekeningsdelen en een mat grijs rugdek, zonder blauwe waas. De kleur van de buik is beigegeel. Een vederstructuur onderzoek van deze vogel heeft (nog) niet plaats gevonden.

De bontmutatie.

Bij rijstvogels is reeds sinds jaar en dag de bontmutatie bekend. Deze mutatie is in het algemeen waar te nemen door witte vleugelpennen en witte veertjes op de kop en onder de snavel. Plaatselijk wordt een totale verhinderende van melanine oxidatie door de bontfactor veroorzaakt. Vogels, welke aan de algemene keurtechnische omschrijving van de bontmutatie kunnen voldoen, komen nauwelijks of nooit voor. Veel meer wordt de bontfactor dan als lastig en negatief ervaren. De bontmutatie bij de rijstvogel wordt dan ook niet gezien als een verrijking van het kleurslagenbestand en wordt dan ook niet in standaardvorm omschreven.

De witmutatie.

Reeds in 1876 werd aan de natuur een witte rijstvogel onttrokken. In de totale bevedering van de rijstvogel wordt de melanine oxidatie verhinderd, het gevolg is een witte vogel, zonder enige pigment aanslag.

De vogel in het bezit van overmelanisatie.

In de vogelliteratuur wordt meerdere malen melding gemaakt van vogels met een volledig zwarte kop en soms zelfs een zwartgrijze buik. In alle gevallen bleek er hier sprake te zijn van overmelanisatie. Oorzaken van dit verschijnsel kunnen onder meer eenzijdige voedselopname, onvoldoende licht of het gevolg van medicijntoediening zijn. Wanneer de vogels in goede conditie een rui ondergaan, blijkt het oorspronkelijke veerkleed weer hersteld te zijn. Vogels in het bezit van overmelanisatie hebben een hoge kijkwaarde, maar worden, omdat het afwijkende verenkleed niet erfelijk is vast te leggen, niet in de standaardomschrijving opgenomen.

Fysieke standaard:

Formaat:

De ideale rijstvogel moet een forse indruk maken en moet minimaal 15 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

Het type van de rijstvogel is robuust, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst - buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig gebogen. De rug moet vanaf de kop, welke iets opgericht gedragen wordt, tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. In het achterlichaam mag de rijstvogel niet de indruk maken uitgezakt te zijn. De kop moet een regelmatig gebogen lijn vormen, met oog centraal t.o.v. de schedel. Bij negatieve kweekselectie zal samen met een platte schedel en een onnatuurlijke grote snavel, de kop erg storend werken. Deze afwijking is ernstig en erfelijk.

Houding:

De rijstvogel dient rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Voor de rijstvogel, welke als soort weinig foutbronnen heeft, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer de rijstvogel niet in goede conditie verkeert, komt deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en een naar achter is gericht. Veelvuldig worden rijstvogels ter keuring aangeboden met een geschubd loopbeen of te lange nagels. Op beide afwijkingen dient streng gelet te worden. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

3,2 mm.

Snavel:

De snavel is voor de soort fors, maar mag niet overdreven groot worden. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn. De lijn bovensnavel - schedel dient een vloeiend verloop te hebben. Soms komt het voor dat de snavel van de pop iets fijner van model is als die van de man.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij een rijstvogel strak en aaneengesloten gedragen te worden, zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de rijstvogel onrustig worden en de veerstructuur van de staart beschadigen.

Kleur en tekening:

In de standaardomschrijving wordt per kleurslag en per veerveld de kleur en tekening van de rijstvogel beschreven. In alle gevallen dient de kleur een goede helderheid en regelmaat te tonen, terwijl de tekening prominent en scherp moet zijn. Wanneer rijstvogels ter keuring worden aangeboden, welke nog niet op kleur zijn, komt dit tot uitdrukking in bruine aanslag op rug- en vleugeldek en bruine vlekken in het tekeningspatroon van de kop. Veelvuldig is bij de rijstvogels een bontfactor in het geding, het gevolg zijn witte vleugelpennen en bontvorming in de keel. Op deze bontvorming dient dan ook streng gelet te worden. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn als bij de man, hetzelfde geldt voor de ooglidrand.

Tekeningspatroon:

De tekeningsonderdelen van de gedomesticeerde wildkleur rijstvogel zijn:

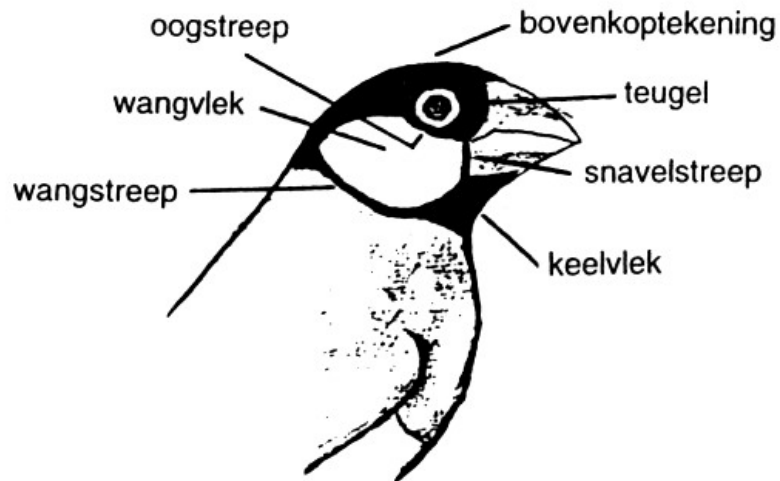

Fig. 4. De koptekening van de rijstvogel.

Het tekeningspatroon van de kop is vastgelegd in diverse tekeningsonderdelen. Te herkennen zijn bovenkoptekening, oogstreep, snavelstreep, keelvlek, wangvlek en de wangstreep, te weten.

- **Bovenkoptekening**: De bovenkoptekening loopt vanaf de inplant van de bovensnavel over de voor- en achterschedel tot in de nek en vormt een geheel met de teugel. In de nek is de af scheiding met het rugdek regelmatig en scherp.
- **Oogstreep**: Aansluitend op de bovenkoptekening begint aan de achterzijde onder het oog de oogstreep. De oogstreep loopt onder langs het oog en de teugel, waarmee het een geheel vormt, richting snavelbasis. Aan de onderzijde van het oog is de oogstreep minimaal doch scherp en regelmatig aanwezig.
- **Snavelstreep**: De snavelstreep loopt langs de zijkant van de ondersnavel en is scherp en regelmatig aanwezig. Aan de bovenzijde gaat de snavelstreep over in de oogstreep, aan de onderzijde grenst de snavelstreep aan de keelvlek.
- **Keelvlek**: Vanaf de basis van de ondersnavel loopt de keelvlek tot aan de onderzijde van de keel. De overgang van de keel en borst is scherp en regelmatig. Aan de zijkanten grenst de keelvlek aan de wangvlek.
- **Wangvlek**: De wangvlek loopt vanaf de snavelstreep en zijkant van de keel richting wang. Aan de bovenkant wordt de wangvlek begrensd door de oogstreep. Vanaf de achterzijde van de oogstreep loopt de wangvlek met de bovenkoptekening mee richting wangstreep. Alle begrenzingen van de wangvlek zijn regelmatig gebogen en scherp van aftekening.
- **Wangstreep**: Langs de onderzijde van de wangvlek loopt de wangstreep. De wangstreep loopt in een regelmatig gebogen lijn van de onderzijde van de keelvlek tot aan de achterzijde van de wangvlek en bovenkoptekening. Aan de onderzijde vormt de wangstreep een regelmatige en scherpe af scheiding. De wangstreep bestaat uit veren, welke deel uitmaken van de rand van de wangvlek. Zo'n veer is dan ook wit en bevat alleen aan de top een zwarte rand. De zwarte rand vormt de wangstreep.
- **Overgang borst - buik**: De kleurscheiding tussen de borst en buik verloopt middels een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en zorgt op deze manier voor een strakke kleurscheiding tussen de helder grijze borst en de grauwbeige met paarse waas gekleurde buik.

Kleurstandaard

Kleurlagen rijstvogels:	Wildkleur man en pop:	Mokkabruin man en pop:	Roodbruin man en pop:	Pastel man en pop:	Opaal man en pop:	Topaas man en pop:
Kleur:						
Rug-, vleugeldek en armpennen.	Helder grijs.	Beige, met grijze waas overgoten.	Warm beige.	Licht loodgrijs.	Helder zilvergrijs.	Helder grijs, iets lichter dan de wildkleur.
Handpennen.	Donkergrijs.	Donkerbeige, met grijze waas.	Donker warm beige.	Loodgrijs.	donker zilvergrijs, een nuance donkerder dan de armpennen.	Grijs, iets lichter dan de wildkleur.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zwart.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkergrijs, minimaal lichter dan de kop.	Helder grijs, iets met hamertekening maar lichter dan de kop.	Donkerbruin.
Staart.	Zwart.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Grijs, met donkere grijze zoom.	Helder grijs met hamertekening.	Donkerbruin.
Borst.	Helder grijs.	Beigebruin, met grijze waas.	Warm beigebruin.	Licht loodgrijs.	Helder zilvergrijs met blauwe waas.	Helder grijs.
Buik, flanken en broekbevedering.	Grauwbeige, met een paarse waas.	Zo diep mogelijk beigebruin.	Zo diep mogelijk warm beigebruin.	Beige, met licht paarse waas.	Crème, met een lichte lila waas.	Crème, met een licht gele waas.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Ogen.	Donkerbruin.	Bruin.	Roodbruin.	Donkerbruin.	Bruin.	Donker roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:						
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Diep egaal zwart.	Egaal bruin.	Egaal roodbruin.	Donker egaal grijs.	Egaal helder grijs, met hamertekening.	Donkerbruin.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Helder wit.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop

Wildkleur:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Het rugdek en de borst dienen egaal van kleur te zijn. De vleugelpennen mogen geen bruin tonen. De wangvlek moet helder wit van kleur zijn. Een veel voorkomende fout is bontvorming bij de ondersnavel (keel) en bonte vleugelpennen. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een regelmatig en scherp verloop te hebben. Wanneer de wangstreep breder wordt, zal deze vaak iets minder scherp zijn aan de onderzijde. Hoewel enige tolerantie op zijn plaats is, gaat de voorkeur uit naar een scherpe wangstreep van minimaal 1mm breed.
Roodbruin:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldekk moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. Dit zal echter moeilijk te realiseren zijn, daar de keelbevedering van een andere structuur is dan de kopbevedering. In het algemeen zal de man wat dieper (donkerder) van kleur zijn dan de pop en de pop iets warmer van tint dan de man. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de roodbruine rijstvogel vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere veervelden in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldekk. Dit zijn de zogenaamde jeugdpenen. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpenen. Ook bontvorming in de roodbruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben. De roodbruinmutatie vormt een MM reeks met de mokkabruine, zoals we dit kennen bij de Japanse meeuw.
Mokkabruin:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldekk moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn, dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler bruin van kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel mokkabruin vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldekk. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpenen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben. De mokkabruine vormt een zgn. MM reeks met de roodbruine, gelijk aan de vererving van de Japanse Meeuw.
Pastel wildkleur:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldekk moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn, zonder bruine aanslag. Bruine aanslag in de handpenen wijst op een onvolledig doorgekleurde vogel. De kopkleur, maar vooral de staartkleur, is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. Vaak zal de kleur van bovenkoptekening enige bruine was tonen. Het streven dient echter een zuiver donkergrijze kleur te zijn, vrij van bruine aanslag. Het is goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. De wangstreep zal bij de pastel rijstvogel vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkerdere veervelden in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldekk. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de grijze kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn

	t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.
Opaal wildkleur:	Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. Met name voor het rugdek is dit een eerste vereiste. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. Naast deze egaalheid van kleur, toont de kopkleur enige hamertekening, deze exemplaren zijn het diepst van kleur. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. De wangstreep dient van dezelfde prominentie en scherppte als die van de wildkleur te zijn, nochtans is enige clementie vereist. In het algemeen zullen poppen iets minder diep van kleur zijn dan de mannen. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaateis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.
Topaas wildkleur:	Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn, dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel topaas wildkleur vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere bruine vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaateis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

Kleurslagen rijstvogels:	Pastel mokkabruin, man en pop:	Opaal mokkabruin, man en pop:	Opaal pastel, man en pop:	Opaal pastel mokkabruin, man en pop:	Wit, man en pop:
Kleur:					
Rug- en vleugeldek en armpennen.	Beige.	Helder crème-wit.	Licht zilvergrijs.	Lichtcrème.	Helder wit.
Handpennen.	Beige.	Crème, met licht zilvergrijze waas.	Zilvergrijs.	Licht crème-wit.	Helder wit.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Donkerbruin.	Licht zilvergrijs, met crème waas.	Lichtgrijs, iets lichter dan de kop.	Zilvergrijs, met een lichtcrème waas.	Helder wit.
Staat.	Donkerbruin.	Licht zilvergrijs, met crème waas.	Helder lichtgrijs.	Helder licht zilvergrijs, met een crème waas.	Helder wit.
Borst.	Lichtbeige.	Helder crème-wit, met lichte zilvergrijze waas.	Licht zilvergrijs.	Licht crème-wit.	Helder wit.
Buik, flanken en broekbevedering.	Warm beigebruin.	Lichtbeige.	Licht crème, met iets roze waas.	Lichtcrème, met een beige waas.	Helder wit.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.	Helder wit.
Ogen.	Roodbruin.	Roodbruin.	Bruin.	Roodbruin.	Roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:					
Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Egaal warm crèmebruin.	Egaal crème, met grijze waas.	Egaal helder lichtgrijs, voorzien van lichtblauwe waas.	Egaal helder licht roomkleurig crème.	Helder wit en is hiermee een kleuronderdeel.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit,	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Helder wit en is hiermee een kleuronderdeel.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht,	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	Onbreekt.

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop.

Pastel mokkabruin:	Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een beige ogende kleurslag. Door de mokkabruinfactor zal de buikkleur niet worden beïnvloed door de blauwfactor en donkerder van kleur zijn dan het rug- en vleugeldek en de borst. Een te sterk grijs ogende waas in de bevedering is fout. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de pastel mokkabruine rijstvogel vrijwel niet zichtbaar aanwezig zijn door het opleken van het aanwezige bruine eumelanine door de pastelfactor in samenwerking met de mokkabruin factor. Hierdoor is de wangstreep vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. De wangstreep bestaat immers grotendeels uit zwart eumelanine. De pop zal wat lichaamskleur betreft iets warmer ogen dan de man. De borst- en rugdekkeur is wat donkerder en warmer van kleur. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben
Opaal mokkabruin:	Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een crème ogende kleurslag, die door de opaalfactor is overgoten met een licht zilvergrijze waas. De opaalmutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van het melanine dan de pastelfactor. Daar waar de mutatiecombinatie pastel mokkabruin een lichtbeige ogende kleurslag is, is de opaal mokkabruin een crème, met een licht zilvergrijze waas ogende kleurslag, die een zilvergrijze staart met crème waas heeft, voorzien met een lichte hamertekening. Door de mokkabruinfactor zal in de buikkleur de blauwfactor worden beïnvloed en crème van kleur zijn, donkerder dan het rug- en vleugeldek en de borst. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de opaal mokkabruin rijstvogel vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben. Dit kan eigenlijk alleen maar bereikt worden door de mokkabruine kleurslag te gebruiken ipv de roodbruinmutatie.
Opaal pastel:	Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als licht zilvergrijs, met een blauwe waas overgoten ogende kleurslag. De opaalmutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van het melanine, welke door de reductie van de pastelfactor nog eens versterkt wordt. Daar waar de mutatiecombinatie pastel mokkabruin een lichtbeige ogende kleurslag is, en de opaal mokkabruin een lichter gekleurde crème ogende kleurslag, die overgoten is met een licht zilveren waas, is de opaal pastel een kleurslag, zonder enige crème dan wel beige waas. De buikkleur wordt beïnvloed door de blauwfactor. Het is daarom van belang dat enig roodbruin phaeomelanine in de buikbevedering aanwezig is. Hierdoor ontstaat de roze waas, welke naast de licht zilvergrijs ogende totaalkleur kenmerkend is voor de opaal pastel kleurslag. Een witte buik dient dan ook als fout gezien te worden. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de opaal pastel rijstvogel vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep. (Kopaftekening oogt wat minder prominent door de pastel en de aanwezige opaalfactor, maar is wel degelijk aanwezig.) Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bontvorming valt door de lichtere kleuren echter nauwelijks op. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.
Opaal pastel mokkabruin:	Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een lichtcrème overgoten ogende kleurslag. De opaalmutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van het melanine, welke door de reductie van de pastelfactor nog eens versterkt wordt, waardoor de crème waas in de koptekening verdwijnt en er een licht roomkleurige koptekening ontstaat. Daar waar de mutatiecombinatie pastel mokkabruin een lichtbeige ogende kleurslag is, is de opaal mokkabruin een lichter gekleurde crème ogende kleurslag, die overgoten is met een licht zilveren waas. De buikkleur wordt niet beïnvloed door de blauwfactor. Het is daarom van belang dat er enig roodbruin phaeomelanine in de buikbevedering aanwezig is. Hierdoor ontstaat de beige waas, welke naast de lichtcrème wit ogende totaalkleur, kenmerkend is voor de opaal pastel mokkabruine kleurslag. Een witte buik dient dan ook als fout gezien te worden. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de opaal pastel mokkabruine rijstvogel vaak nauwelijks zichtbaar aanwezig zijn, door het opleken van het aanwezige bruine

	eumelanine en door de pastelfactor, in samenwerking met opaal- en de mokkabruin factor. Dus is het goed voorlopig enige clementie te tonen. Veel voorkomende fouten zijn, te licht van kleur door de combinatie van alle opbleekfactoren, als men met te licht gekleurde vogels is opgestart om deze combinatie te creëren. De voorkeur gaat uit om te starten met een donkere mokkabruine i.p.v. een roodbruine. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.
Wit:	De witte rijstvogel moet zuiver wit zijn, zonder de minste bontvorming. Bonte veervelden moeten we dan ook streng bestraffen in de rubriek kleur. De witte rijstvogel wordt gekeurd in schaal 2. De wang zal door de vederstructuur enigszins aftekenen.
Bont wildkleur:	Bij rijstvogels is reeds sinds jaar en dag de bontmutatie bekend. Deze mutatie is in het algemeen waar te nemen door enkele witte vleugelpennen en witte veertjes op de kop en onder de snavel. Plaatselijk wordt een totale verhindering van melanine oxidatie door de bontfactor veroorzaakt. Vogels, welke aan de algemene keurtechnische omschrijving van de bontmutatie kunnen voldoen, komen nauwelijks of nooit voor. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De aanwezige tekening dient 40 tot 60 % onderbroken en dient een regelmatig en scherp verloop te hebben. Een geheel witte buik en hier en daar wat witte veertjes is niet het ideaalbeeld van het bontpatroon. Het bontpatroon dient symmetrische te zijn, enige tolerantie tijdens de keuring is wel op zijn plaats. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

Kleurlagen rijstvogels:	Pastel topaas man en pop:	Mokkabruin topaas man en pop	Opaal topaasman en pop:	Pastel mokkabruin topaas man en pop:
Kleur:				
Rug- en vleugeldekk en armpennen.	Helder grijs, iets lichter dan de pastel wildkleur.	Lichtbeige, met iets grijze waas overgoten.	Mat zilvergrijs, iets lichter dan de opaal wildkleur.	Lichtbeige.
Handpennen.	Helder loodgrijs, iets lichter dan de pastel wildkleur.	Beige, met grijze waas.	Lichtbeige, met grijsblauwe waas.	Beige.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Donkergrijs, minimaal lichter dan de kop.	Donkerbruin.	Donkergrijs, met bruine waas.	Donkerbruin.
Staart.	Grijs, met donkere grijze zoom.	Donkerbruin.	Grijs, met lichte bruine waas.	Donkerbruin.
Borst.	Licht loodgrijs, iets lichter dan de pastel wildkleur.	Licht beigebruin, met grijze waas.	Helder zilvergrijs, met blauwe waas, iets lichter dan bij de opaal wildkleur.	Lichtbeige.
Buik, flanken en broekbevedering.	Crème, met een lichte gele waas.	Crème, met een lichte gele waas.	Crème, met een lichte gele waas.	Crème, met een lichte gele waas.
Aars en onderstaartdekveren.	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Ogen.	Donker roodbruin.	Donker roodbruin.	Donker roodbruin.	Roodbruin.
Ooglidrand.	Rood.	Rood.	Rood.	Rood.
Onder- en bovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.	Roze-rood / hoornkleurig.
Poten.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Tekening:				
Bovenkopstekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep.	Donker egaal grijs.	Egaal donkerbruin.	Egaal helder roomkleurig crème.	Licht helder licht roomkleurig crème.
Wangvlak.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit.	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit.
Overgang van borst naar buik.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.	De borst loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Keurtechnische aanwijzingen: Rijstvogel man en pop

Pastel topaas:	<p>Kenmerkend voor deze mutatiecombinatie is de crèmegele buikkleur, met het opgebleekte helder grijze rugdek en borstkleur. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel pastel topaas vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere bruine vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>
Mokkabruin topaas:	<p>Kenmerkend voor deze mutatiecombinatie is de crèmegele buikkleur, met het opgebleekte lichtbeige, met iets grijze waas, overgoten borst- en rugdekkleur. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat donkerder en wat koeler bruin van kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel mokkabruin topaas vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugel- en staartpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>
Opaal topaas:	<p>Kenmerkend voor deze mutatie combinatie is de licht crèmegele buikkleur, met het opgebleekte zilvergrijze rugdek- en borstkleur. Opvallend is de koptekening, die is roomkleurig crème geworden en de stuit is grijs, met een wat bruine waas overgoten. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moeten zo egaal mogelijk van kleur zijn. Met name voor het rugdek is dit een eerste vereiste. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. Naast deze egaalheid van kleur toont de kopkleur enige hamertekening, deze exemplaren zijn het diepst van kleur. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. De wangstreep dient van dezelfde prominentie en scherp te zijn, als die van de wildkleur. Nochtans is enige clementie vereist. In het algemeen zullen de poppen iets minder diep van kleur zijn dan de mannen. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.</p>
Pastel mokkabruin topaas:	<p>Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een beige ogende kleurslag. Door de topaasfactor word o.a. de buikkleur beïnvloed en deze wordt crèmegeel van kleur. Het rug- en vleugeldek en de borst zullen nauwelijks van kleur t.o.v. de pastel mokkabruin wijzigen. Maar een te sterk grijs ogende waas in de bevedering is fout. Bij de pop kan de snavel, evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de pastel topaas mokkabruine rijstvogel vrijwel niet zichtbaar aanwezig zijn door het opleken van het aanwezige bruine eumelanine, door de pastelfactor in samenwerking met de mokkabruin- en de topaasfactor. Hierdoor is de wangstreep vaak wat</p>

	<p>minder breed zijn dan bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep van ca. 1 mm breed. De wangstreep bestaat immers grotendeels uit zwart eumelanine. De pop zal, wat lichaamskleur betreft, iets warmer ogen dan de man. De borst- en rugdekkleur zijn wat donkerder en warmer van kleur. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugel- en staartpenen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor, al zal deze bijna niet opvallen. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst en de vorm van de kop, deze mag niet te klein zijn t.o.v. het lichaam. Ook het formaat is van groot belang, al zullen er weinig rijstvogels zijn, die niet aan de formaateis voldoen. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben</p>
--	--

Timor rijstvogel, (*Lonchura fuscata*)

Algemeen:

Wetenschappelijke Naam:	Lonchura fuscata.
Duits:	Timor Reisfink.
Engels:	Timor Java Sparrow.
Frans:	Padda du Timor.
Deens:	Brun Risfugl.
Italiaans:	Padda di timor.

De Timor rijstvogel komt voor op de Indonesische eilanden Timor, Semau en Rote. De Timor rijstvogels leven in grasvlakten, licht beboste veeweiden, struikgewas en aan de randen van gecultiveerde gebieden, tot een hoogte van ongeveer 720 meter. De vogel is aangetroffen op zoutvlakten, overdekt met oliehoudend struikgewas. Ook op verwilderde landbouwgrond en overwoekerde tuinen, maar niet op bewerkte landbouwgrond of tegen droge rijstvelden. In de vrije natuur is gezien, dat deze soort gebroken rijst eet, rond de dorpen. Ook eet de Timor rijstvogel zaadkoppen van 0.5-1.0 m hoog gras in natte veeweiden. Vogels zijn gezien drinkend uit een kleine bron en etend van de grond in pas verbrand nat bos, met daarin voornamelijk de Corypha palm. In onze kweekruimtes moet de Timor rijstvogel gezien worden als een natuurvogel.

Ondersoorten:

Van de Timor rijstvogel zijn geen ondersoorten beschreven.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Van de Timor rijstvogel zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Timor rijstvogel is 13,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Timor rijstvogel is een volslanke, maar geen geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn, vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren, van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, dat dit is uitgezakt. De rug moet, vanaf de nek tot en met de staart, een nagenoeg rechte lijn vormen. De niet overdreven ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De staart is aan het uiteinde afgerond.

Houding:

Een Timor rijstvogel dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

2,9 mm.

Snavel:

Relatief en kegelvormig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningsspatroon:

De tekeningsonderdelen van de Timor rijstvogel zijn:

- **Teugel en schedel:** De teugel en schedel zijn vanaf de bovensnavel zwart en deze kleur loopt door tot in de nek. Onder het oog loopt, vanaf de zwarte teugel, een fijne zwarte streep, welke achter het oog aansluit op de bovenschedel.
- **Keel:** Vanaf de ondersnavel is de keel zwart.
- **Wang:** De wang is wit. De wang wordt begrensd door de zijkant van de ondersnavel, onder langs de teugel en langs de zwarte oogstreep om dan langs de bovenschedel door te lopen tot in de nek om vanaf dit punt een lijn te vormen richting zijde van de keel.

Kleurstandaard:

Timor rijstvogel.

Kleurslag:	Wildkleur man en pop.
Kleur:	
Rug- en vleugeldek.	Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafschieding in de nek, is het rug- en vleugeldek donkerbruin. Arm- en handpennen zwartbruin.
Borst, buik en onderstaartdekveren.	Vanaf de zwarte keel is de borst donkerbruin. De overgang van zwarte keel naar donkerbruine borst heeft een geleidelijk en regelmatig verloop.
Buik, flanken, aars, broekbevedering en onderstaartdekveren.	Crèmebeige.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Zwart.
Staart.	Zwart.
Poten.	Vleeskleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.
Snavel.	Zilvergrijs.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan, de ooglidrand is grijs
Tekeningsslag:	
Bovenschedel en teugel.	Zwart.
Keel.	Zwart.
Wang.	Wit.
Kleurafschieding borst en buik.	De kleurafschieding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn, welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Keurtechnische aanwijzingen: Timor rijstvogel man en pop.

Wildkleur:	In goede conditie is de Timor Rijstvogel in het bezit van zeer weinig foutbronnen. Het is van belang streng te letten op kleurregelmaat en de kleurafschieding tussen de diverse tekeningsvelden. Ondanks het geringe formaat, met name in vergelijking met de rijstvogel, mag de Timor rijstvogel niet de indruk maken iel te zijn. Omdat de Timor rijstvogel gezien moet worden als een natuurvogel, betreft het hier een zogenaamde conditiekeuring.
-------------------	---

Bandvink, (*Amadava fasciata domestica*)

Algemeen:

Wetenschappelijke naam:	<i>Amadina fasciata domestica</i>
Duits:	Bandfink.
Engels:	Cut-throat finch.
Frans:	Cou coupé.
Deens :	Bändfinke.
Italiaans:	Gola tagliata.

De bandvink leeft in de randgebieden van de woestijn, alsook in cultuurlandschappen. Ze zijn ook te vinden in de steppen in de directe nabijheid van mensen. In de broedtijd leven ze paarsgewijs. De nesten treffen we in struikgewas, hoge bomen of bouwwerken aan. Het nest heeft een bolvormige constructie van grashalmen en een korte buisvormige invliegopening. Buiten de broedtijd vormen ze grote groepen.

Ondersoorten:

Van de bandvink worden naast de nominaatvorm *Amadina fuscata fuscata* drie ondersoorten erkend:

- *Amadina fasciata fasciata*: Verspreidingsgebied; strekt zich als een smalle streep uit van de monding van de Senegal is dit een rivier??? tussen de 10 en 20 graden noorderbreedte naar het oosten tot in het midden van Soedan.
- *Amadina fasciata alexanderie* Verspreidingsgebied; Djiboeti door oostelijk Ethiopië en Somalië tot noord Mozambique. Is bruiner van kleur en een intensievere golflijntekening. Ook de borst en buik zijn bruiner van tint dan de nominaatvorm.
- *Amadina fasciata meridionalis*: Verspreidingsgebied zuidelijk van Malawi en in zuid Rhodesië. Deze vogels hebben een zware en dieper gekleurde tekening dan de nominaatvorm. De boven- en onderstaart zijn zwartgrijs.
- *Amadina fasciata contigua* Wordt in de huidige literatuur niet meer gezien als zelfstandige ondersoort.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de bandvink is, naast het eumelanine en het phaeomelanine, ook rood carotenoïde te vinden.

Voor een diepgaande bijschrijving de verschillende mutaties bij de bandvink wordt naar de mutatiestandaard prachtvinken verwezen.. Bij de bandvink zijn de volgende mutaties bekend:

Bruin:	Is in de afgelopen decennia diverse keren vanuit wildvang voor de kweek beschikbaar gekomen, het laatst in 2006.
Opaal:	Is ontstaan in eind 20ste eeuw. Een van de eerste kwekers was de Belg Paul d'Hamer.
Isabel:	Is begin jaren negentig van de vorige eeuw ingevoerd vanuit wildvang en waarschijnlijk niet meer beschikbaar. Wordt in deze standaard dan ook niet beschreven.
Pastel:	Is een mutatie die mogelijk is meegekomen met opaal mutatie.
Geelband:	In 1976 ontstaan. Een van de eerste kweekpogingen door A. van Mingeroet uit België.
Ino:	Is ontstaan 1992 bij de heer H.v.Waardenburg uit Neede.
Grijs:	Is zeer experimenteel in Nederland aanwezig en vindt begin 21 ^{ste} eeuw zijn oorsprong en Tsjechië.

Fysieke standaard:

Formaat:

De gedomesticeerde bandvink is \pm 12,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De bandvink is een volslanke, maar geen zwaar geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn, vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren, van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De niet overdreven ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De staart is aan het uiteinde afgerond.

Houding:

Een bandvink dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

2,7 mm.

Snavel:

Relatief en kegelvormig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. De bovensnavel mag niet overdreven hoog en rond zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningsspatroon:

De tekeningsonderdelen van de gedomesticeerde wildkleur bandvink zijn:

- **Keelband:** Een helder rode keelband van minimaal 7 mm breed, welke onder de snavel iets minder breed is dan de zijkant. De rode keelband loopt op de wangen iets omhoog en is aan de uiteinden, die duidelijk achter het oog zijn gesitueerd, afgerond. De keelband raakt aan de bovenzijde het oog en de onder snavel niet.. De pop mist deze rode keelband.
- **Keelbandstrepen:** Aan beide uiteinde aan de onderzijde van de keelband bevinden zich de aanzet van twee zwarte keelbandstrepen. Deze keelbandstrepen zijn aan de nekkant breder en lopen richting keel fijn uit . De keelbandstrepen zijn scherp van aftekening en helder zwart van kleur. De pop mist deze zwarte keelbandstrepen. Omdat dit een vooralsnog moeilijk te realiseren tekeningonderdeel betreft wordt verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen.
- **Schedel-, nek- en manteltekening:** Vanaf de bovensnavel, richting schedel en nek, heeft iedere veer een zwarte dwarstekening met aan het uiteinde een crèmewitte punt. Richting bovenschedel is deze tekening fijner dan in het midden op de kop. Deze tekening sluit op de wangen aan op de keelband en wordt richting zadel weer iets fijner.
- **Vleugeldektekening:** De grote- en middelste vleugeldekveren tonen voor het uiteinde een duidelijk zwartbruine zoom. Aan het uiteinde van iedere dekveer bevindt zich een crèmebruine top, die duidelijk lichter is dan de mantel en de basis van de vleugeldekveren. Hierdoor toont het vleugeldek twee regelmatig gebogen zwartbruin-crèmebruine vleugelbanden
- **Omzoming binnenste vleugelpennen:** De buitenvlag van iedere vleugelpen toont een bruine omzoming.
- **Tekening bovenstaartdek:** Deze is overeenkomstig de kop en manteltekening maar is iets grover van patroon.
- **Staarttekening:** Op de onderzijde tonen de staartpennen aan het uiteinde een crème-wit gekleurde top, met witte punten. De 2 middelste staartpennen missen deze. Dwz dat de bovenzijde van de staart in gesloten toestand egaal zwartgrijs is en aan de onderzijde een crème-witte top toont.
- **Buikvlek:** Op de buik en onderbuik bevindt zich een zo uitgebreid mogelijk regelmatig afgetekende kastanjebruine vlek. De overgang van de buikvlek naar de flanken en borst wordt gevormd door een crème band, waarop zich een fijne zwartgrijze gebogen dwarstekening bevindt. De pop mist deze buikvlek.

Kleurstandaard:

Bandvink:

Kleurslag:	Wildkleur man:	Bruin man:	Grijs man:	Ino man:	Opaal man:	Pastel man:
Kleur:			Keuraanwijzing:		Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Schedel.	Beigebruin.	Beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Beige.
Keel.	Crème-wit, afgescheiden door de keelband en ondersnavel.	Crème, afgescheiden door de keelband en de ondersnavel.	Wit, afgescheiden door de keelband en de ondersnavel.	Wit, afgescheiden door de keelband en ondersnavel.	Wit, met beige waas, afgescheiden door de keelband en ondersnavel.	Beigewit, afgescheiden door de keelband en ondersnavel.
Nek.	Beigebruin, iets donkerder dan de schedel.	Beigebruin, iets donkerder dan de schedel.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas,	Beigebruin, iets donkerder dan de schedel,
Borst en Flanken	Van af de keelband donker beigebruin.	Van af de keelband donker beigebruin.	Van af de keelband crème-wit.	Van af de keelband wit.	Van af de keelband wit, met beige waas,	Van af de keelband donkerbeige.
Dijen en aarsstreek.	Crème-wit met een beige waas.	Crème-wit, met een beige waas.		Wit.	Wit, met beige waas,	Donkerbeige.
Rugdek/ mantel.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Hand- en armpennen, middelste- en grote vleugeldekveren.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Kleine vleugeldekveren en schouders.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas,	Donkerbeige.
Staart bovenzijde.	Zwartgrijs.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Grijs,	Donkergrijs, met een lichter veerhart.
Staart onderzijde.	Zeer donkergrijs.	Zeer donker beigebruin.	Zeer donkergrijs.	Wit.	Lichtgrijs,	Grijs.
Onderstaartdekveren.	Licht beigebruin.	Licht beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Lichtgrijs.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Helderrood.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.
Tekeningskleur:						
Keelband.	Diep helderrood.	Diep helderrood.	Diep helderrood.	Diep helderrood.	Diep helderrood.	Diep helderrood.
Keelbandstrepen.	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Lichtgrijs.	Grijs.
Schedel-, dek- en manteltekening.	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Lichtgrijs.	Grijs.
Vleugeldektekening.	Zwart – crèmebruin.	Zwartbruin – crèmebruin	Zwartgrijs – crème-wit.	Wit.	Licht grijs – wit.	Grijs – crèmebeige.
Omzoming vleugelpennen.	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Lichtgrijs.	Grijs.
Onderzijde staart.	Crème-wit.	Crème-wit.	Crème-wit.	Wit.	Wit.	Crème-wit.
Buikvlek.	Kastanjebruin.	Kastanjebruin.	Lichtcrème.	Wit.	Lichtcrème.	Licht kastanjebruin.

Bandvink

Kleurslag:	Wildkleur pop:	Bruin pop:	Grijs pop:	Ino pop:	Opaal pop:	Pastel pop:
Kleur:			Keuraanwijzing:		Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Schedel.	Beigebruin.	Beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Beige.
Wangen en hals.	Beigebruin.	Beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Beige.
Keel.	Onder de ondersnavel crème, overgaand in beigebruin.	Onder de ondersnavel crème, overgaand in beigebruin.	Onder de ondersnavel crème, overgaand in crème-wit.	Wit.	Onder de ondersnavel crème, overgaand in wit met beige waas.	Onder de ondersnavel crème, overgaand in beige.
Nek.	Beigebruin, iets donkerder dan de schedel.	Beigebruin, iets donkerder dan de schedel.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Beigebruin, iets donkerder dan de schedel.
Borst en Flanken.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Buik.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Dijen en aarsstreek.	Crème-wit, met een beige waas.	Crème-wit, met een beige waas.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Rugdek/ mantel.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Hand- en armpennen, middelste- en grote vleugeldekveren.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Kleine vleugeldekveren en schouders.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Staart bovenzijde.	Zwartgrijs.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Grijs.	Donkerbeige, met een lichter veerhart.
Staart onderzijde.	Zeer donkergrijs.	Zeer donker beigebruin.	Zeer donkergrijs.	Wit.	Lichtgrijs.	Grijs.
Onderstaartdekveren.	Licht beigebruin.	Licht beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Lichtgrijs.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Helderrood.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.
Tekeningskleur:						
Keelband.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Keelbandstrepen.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.	Ontbreekt.
Schedel-, dek- en manteltekening.	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Lichtgrijs.	Grijs.
Vleugeldektekening.	Zwart – crèmebruin	Zwartbruin – crème bruin.	Zwartgrijs – crème-wit.	Wit.	Lichtgrijs – wit.	Grijs - crèmebeige.
Omzoming vleugelpennen..	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Lichtgrijs.	Grijs.
Onderstaarttekening.	Crème-wit.	Crème-wit.	Crème-wit.	Wit.	Wit.	Crème-wit.

Keurtechnische aanwijzingen: Bandvink man en pop

Wildkleur:	<p>De standaardomschrijvingen van kleur en tekening betekenen, dat in de selectieve kweek, die ondermeer door Nederlandse kwekers is doorgevoerd, de meest in het oog springende onderdelen van de nominaatvorm A.f.f. en de ondersoorten A.f.a. en A.f.m. zijn samen gevoegd.</p> <p>In het verleden toonden veel ingevoerde bandvinken een relatief platte kop in combinatie met een sterk gebolde hoge bovensnavel. De domesticatie heeft ook bij de bandvink inmiddels tot een meer ronde kop en daarbij horende kegelvormige snavel gevormd. Tijdens de keuring dient hier goed op gelet te worden. Vogels met een platte kop en sterk gebogen hoge snavel dienen, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden.</p> <p>Veel invoer vogels tonen op de borst en flanken en bij de poppen ook op de buik, een fijne zeer onregelmatige zoomtekening. Door selectie is deze zoom tekening uitgeselecteerd. De voorkeur gaat dan ook uit naar de meest egaal donker beigebruin gekleurde borst buik en flanken. Hiermee wordt duidelijk gekozen voor een domestica vorm. Dit in afwijking tot de enige beschreven ondersoort de Amadina fasciata alexanderie, die juist op deze plaatsen een omzing blijft tonen.</p> <p>De algemene beigebruine lichaamskleur dient zo diep en donker mogelijk te zijn. Vooralsnog zal het tonen van twee volledig zwarte scherp afgetekende keelbandstrepen een moeilijk te realiseren onderdeel zijn. Dit dient dan ook met de nodige souplesse beoordeeld te worden. Bij de man mag niet verwacht worden dat de keelbandstrepen elkaar raken. Wel moet gestreeft worden dat deze duidelijk egaal en strak afgelijnd aanwezig zijn. Onder keel band bevindt zich vaak nog een smalle lichte crèmekleurige band. Vogels die deze band niet tonen hebben de voorkeur, het tonen van deze band moet al naar gelang de ernst van de fout bestraft worden bij kleur. De kastanjebruine buikvlek bij de man dient intens van kleur en zo uitgebreid mogelijk te zijn. De overgang van borst en flanken enerzijds en de buikvlek anderzijds, mag geen lichte crème witte zone tonen, vooralsnog dient dit echter met enige souplesse beoordeeld te worden. De pop mag geen buikvlek of restanten daarvan tonen. Indien dit wel het geval is moet het bestraft worden bij kleur.</p> <p>De bandvink is een vogel die vaak snel groeiende nagels toont. Er dient streng op gelet te worden dat deze niet lang, gekruld of verkalkt zijn.</p>
Bruin:	<p>In algemene zin wordt verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen van de wildvorm. De meest kenmerkende verandering, die de bruinmutatie te weeg brengt, is bij de bandvink gelegen in het feit, dat het zwarte eumelaninebezet voor een overgroot deel in de zoomtekening en in de staartpennen is waar te nemen. Deze tekening en de staartpennen zullen dan ook duidelijk zwartbruin van kleur moeten worden. Bij zeer diep gekleurde exemplaren zal dit ten koste gaan van het contrast van kleur en tekening. De bruine bandvink mag echter geen "egaal" gekleurde vogel worden. Om het onderscheid met pastel mutatie (die zich nog in een pril stadium bevindt) goed te kunnen zien, is het van belang dat de staartpennen bruin zijn en zeer egaal van kleuropbouw.</p>
Grijs:	<p>Ook bij de grijsmutatie wordt in algemene zin verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen van de wildvorm. Of er hier spraken is van een echte grijsmutatie is op dit moment nog een open vraag. Wel zijn de eerste exemplaren beschikbaar, waarvan de kastanjebruine (phaeomelanine) buikvlek volledig ontbreekt bij de mannen. Vooralsnog is gekozen om in ieder geval selectief de keus te maken voor een grijze kleurslag. Dit wil zeggen, dat op dit moment nog enige bruine aanslag in de grondkleur aanwezig zal zijn. Deze aanslag zal door verdere kweekselectie uitgeselecteerd moeten worden. Tijdens de keuring dient men er op dit moment nog soepel mee om te gaan. Dit laat echter onverlet, dat de bandvink met de minste bruin aanslag de voorkeur geniet.</p>
Ino:	<p>In algemene zin wordt verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen van de wildvorm. Daar de ino mutatie bij de bandvink gelegen is op het autosomaal chromosoom staat vast, dat ook het bruine eumelanine door de mutatie volledig gereduceerd wordt. We kunnen hier dus spreken van een volledig witte vogel, met enkel een helder rode keel band bij de mannen. Iedere pigmentsaanslag in het verenkleed moet als fout beoordeeld worden. De ino moet van onberispelijke veer kwaliteit zijn om voor hoge punten in aanmerking te kunnen komen.</p>
Opaal:	<p>Natuurlijk gelden de algemene keurtechnische aanwijzingen van de wildvorm ook voor de opaalmutatie. Op dit moment toont de opaal vogel nog steeds enige bruine aanslag. Kweekselectie zal uiteindelijk kunnen leiden tot vogels in zuiver grijs nuances. Als totaalbeeld wordt hierbij verwezen naar de loodbek. Ook hier is inmiddels een fraai op grijs tinten gebaseerd uiterlijk gerealiseerd.</p>
Pastel:	<p>Natuurlijk gelden de algemene keurtechnische aanwijzingen van de wildvorm ook voor de pastelmutatie. De basis van de pastelmutatie is nog erg onduidelijk. Het vermoeden is, dat een sex linked mutatie is. De vogels lijken vrij veel op de bruinmutatie, echter de zoomtekening bezit nog een aandeel zwart eumelanine en de staartpennen zijn grijs met een duidelijk minder diep gekleurd veerhart.</p>

Kleurslag:	Geelband man:	Geelband bruin man:	Geelband grijs man:	Geelband ino man:	Geelband opaal man:	Geelband pastel man:
Kleur:			Keuraanwijzing:		Keuraanwijzing:	Keuraanwijzing:
Schedel.	Beigebruin.	Beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas,	Beige.
Keel.	Crème-wit, afgescheiden door de keelband en ondersnavel.	Crème, afgescheiden door de keelband en ondersnavel.	Wit, afgescheiden door de keelband en ondersnavel.	Wit, afgescheiden door de keelband en ondersnavel.	Wit, met beige waas, afgescheiden door de keelband en ondersnavel.	Beigewit, afgescheiden door de keelband en ondersnavel.
Nek.	Beigebruin, iets donkerder dan de schedel.	Beigebruin, iets donkerder dan de schedel.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Beigebruin, iets donkerder dan de schedel.
Borst en Flanken	Van af de keelband donker beigebruin.	Van af de keelband donker beigebruin.	Van af de keelband crème-wit.	Van af de keelband wit.	Van af de keelband wit, met beige waas,	Van af de keelband donkerbeige.
Dijen en aarsstreek.	Crème-wit, met een beige waas.	Crème-wit, met een beige waas.		Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Rugdek/ mantel.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Hand- en armpennen, middelste- en grote vleugeldekveren.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Kleine vleugeldekveren en schouders.	Donker beigebruin.	Donker beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Donkerbeige.
Staart bovenzijde.	Zwartgrijs.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Grijs.	Donkergrijs, met een lichter veerhar.
Staart onderzijde.	Zeer donkergrijs.	Zeer donker beigebruin.	Zeer donkergrijs.	Wit.	Lichtgrijs.	Grijs.
Onderstaartdekveren.	Licht beigebruin.	Licht beigebruin.	Crème-wit.	Wit.	Wit, met beige waas.	Lichtgrijs.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Helderrood.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.
Tekeningkleur:						
Keelband.	Diep warmgeel.	Diep warmgeel.	Diep warmgeel.	Diep warmgeel.	Diep warmgeel.	Diep warmgeel.
Keelbandstrepen.	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Lichtgrijs.	Grijs.
Schedel-, dek- en manteltekening.	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Lichtgrijs.	Grijs.
Vleugeldektekening.	Zwart – crèmebruin.	Zwartbruin - crèmebruin	Zwartgrijs – crème-wit.	Wit.	Lichtgrijs – wit.	Grijs – crèmebeige.
Omzoming vleugelpennen.	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Wit.	Lichtgrijs.	Grijs.
Staarttekening onderzijde.	Crème-wit.	Crème-wit.	Crème-wit.	Wit.	Wit.	Crème-wit.
Buikvlek.	Kastanjebruin.	Kastanjebruin.	Lichtcrème.	Wit.	Lichtcrème.	Licht kastanjebruin.

Keurtechnische aanwijzingen: Geelband bandvink man en pop.

Geelband	Ook bij de geelband bandvink wordt verwezen naar de algemene keurtechnische aanwijzingen van de wildvorm. Specifiek voor de geelband is enkel de kleur van de keelband van de man. Geelband poppen worden niet beschreven, omdat deze niet als zodanig herkenbaar zijn en dus niet afwijken van de "roodband" poppen. De kleur van de gele band kent een behoorlijke variatiebreedte en wordt voor een deel ondersteund door het onderliggende bruine melanine, wat de bandkleur een warm, bijna goudgeel uiterlijk geeft. Een lichtere bandkleur komt zeker voor, echter de voorkeur gaat uit naar een diep warm gele bandkleur.
----------	--

West-Afrikaanse bandvink of Alexanderbandvink: *Amadina fasciata alexanderie*,

Kleurslag:	Wildkleur man:	Wildkleur pop:
Kleur:		
Schedel.	Lichtbeige.	Lichtbeige.
Wangen en hals.	Nvt.	Lichtbeige.
Keel.	Crème-wit afgescheiden door de keelband en ondersnavel.	Onder de ondersnavel crème-wit overgaand in beige.
Nek.	Beige. iets donkerder dan de schedel.	Beige, iets donkerder dan de schedel.
Borst en flanken.	Beige.	Beige.
Buik.	Nvt.	Beige.
Dijen en aarsstreek.	Crème-wit, met een beige waas.	Crème-wit, met een beige waas.
Rugdek/ mantel.	Beige.	Beige.
Stuit en bovenstaartdekveren.	Beige.	Beige.
Hand- en armpennen, middelste- en grote vleugeldekveren.	Beige.	Beige.
Kleine vleugeldekveren en schouders.	Beige.	Beige.
Staart bovenzijde.	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Staart onderzijde.	Zeer donkergrijs.	Zeer donkergrijs.
Onderstaartdekveren.	Lichtbeige.	Lichtbeige.
Poten.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Nagels.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Snavel.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen /Pupil.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.	Donkerbruin, met een blauwgrijze ooglidrand.
Tekeningskleur:		
Keelband.	Diep helderrood.	Ontbreekt.
Keelbandstrepen.	Zwart.	Ontbreekt.
Schedel-, dek- en manteltekening, borst, flanken en bij de pop tevens buik	Zwart, wat prominenter dan bij de domestica vorm.	Zwart, wat prominenter dan bij de domestica vorm.
Vleugeldektekening.	Zwart – crèmebruin.	Zwart – crèmebruin.
Omzoming vleugelpennen.	Zwart.	Zwart.
Staarttekening onderzijde.	Crème-wit.	Crème-wit.
Buikvlek.	Kastanjebruin.	Ontbreekt.

Keurtechnische aanwijzingen: West-Afrikaanse bandvink of Alexanderbandvink, man en pop.

Wildkleur:	Als enige ondersoort toont de West-Afrikaanse bandvink, de <i>Amadina fasciata alexanderie</i> kenmerkende verschillen met de domestica vorm. Een aparte beschrijving in deze standaard is dan ook op zijn plaats. In algemene zin kan voor de fysieke keurtechnische aanwijzingen verwezen worden naar de domestica vorm. Wat tekening betreft, is de zoomtekening in het algemeen over het gehele lichaam prominenter dan bij de domestica vorm en is ook aanwezig op de borst en flanken bij de man en de borst buik en flanken bij de pop. De bruin nuances zijn lichter dan bij de domestica vorm en blijven steken in een beige kleur. Van de West-Afrikaanse bandvink wordt enkel de wildvorm beschreven. Kleurslagen worden (voorlopig) alleen in de domestica vorm gevraagd. De West-Afrikaanse bandvink wordt ook wel Alexanderbandvink genoemd.
------------	--